

கலாநிலயம்

A Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா

உள் நாடு ரூ. 7 8 0

புற நாடு ரூ. 9 8 0

காரியாலயம்:—

வெள்ளாளர் தெரு,

புரையாக்கம், சென்னை.

Vol 6]

1933 வரு ஏப்ரல் மீ 13௩

[No. 15

பொருளடக்கம்.

1. தலையங்கம் (Leader)	281	6. அப்பர் (64 கலைகள்-வியாகரணம்-முற்றியலுகரம்)	
2. நான் கண்ட உலகம் - P. இராமாநுஜன்	288	E. N. தணிகாசல முதலியார் B.A.B.L. 289	
3. பொதிகை நிகண்டு (கூ., கே, சே, கை, கொ, கோ) S. சையாபுரிப்பிள்ளை B.A., B.L. 286		7. தமிழ் பாடம் (சுவைவண்பா - கலிநீற்று காண்டம்)	291
4. யாப்பிலக்கணம் (செய்யுள்-சுலிப்பா) வித்தவார் M. V. வேணுகோபாலப் பிள்ளை 287		8. காற்று மழை (அங்கம் 1. கனம் 2.) Shakespeare's - Tempest	293
5. தேவகி (நூற் பாவல்) K. இராஜகோபாலன்	288	9. சம்மாழ்வார் வைபவம் (4-ம் பத்து, 9-ம் தசகம்) K. இராஜகோபாலாச்சாரியார் B.A.B.L. 295	
		10. வர்த்தமானம்	299

கலாநிலயம்

விற்பதற்கே வேண்டும் விலை 4.

பொருள்களின் தோற்றத்தைக் கடந்து பொருள்களையே நோக்குமொரு பார்வையின் வீரம் வாய்ந்த பெரியோர் தாம் ஆயினோர் பவர், வேறுவேறு காலங்களில் வேறு வேறு இடங்களில் வேறு வேறு மொழிகளில், மனிதருக்கு உண்மையாய் உதவவல்ல உறுதிகள் இவையிவைப்பெனப் புகன்றள பொய்யா மொழிகள் அனைத்திற்கும் மாறாக, இக்காலம், கல்வியும் அறிவும், உலகத்திற்கோர் உதவிசெய்யவேண்டுமென்றும் நல்லெண்ணமும் உடையவர்களைனக் கருதாதற் கேற்றவர்களாய் நிற்கின்ற சிலர், ஏன் தான் இவ்வண்ணம் மனிதவாழ்க்கை அமைதியிழக்கும் படி உழக்குகின்றனரோ என்ற யாவருக்கும் இயற்கையாக எழ்வல்ல ஐயத்திற்குக் காரிலைக் கொன்றியாம் காட்டிய காரணமன்றியும் இத்திறத்தில் உண்மையான திற்பென்ற செய்திகள் இன்னுந் சில உள்

குடிவாழ்க்கை அரசியல் பொருளாதாரம் கல்வி ஆசாரம், முதலிய பற்பல வகைகளில் சீர்திருத்தங்கள் செய்திடமுடியலும் தலைவர்களாய் விவகரிப்பவர்களும் உண்மைநிலையையும் தருகியையும் உண்மையாகச் சேர்த்திருக்கால் அரிய இரகசியங்கள் சில வெளிப்படும். இன்னோர் உண்மையையும், பேருக்குப்புகழிற்கும் பொல்லாத ஊழியத்திற்கும் ஆசைப்பட்டி, ஜனங்களின் நன்மையை நாடுவார்போல் நடிக்கின்ற வஞ்சகர்களாதலால், மேலோர் வழங்கியுள்ள வித்தக அமுதினைத் தவிர்த்துத் தம் இயற்கை நஞ்சினை நஞ்சென்று தெரிந்து ஊட்டுகின்றனர் என்று நாம் இங்குக் கூற வரவில்லை. இத்தகைய பாத்தக இங்காலம் மிகச் சிறுபான்மைபோலே, தம்முடைய தரோக்கத்தில் தாமே

அகப்பட்டு அன்னவர் மிகவினாவில் நசித்துவிடுகின்றனர். அன்றோர் போக, ஐயமற நிற்கின்ற நல்லெண்ண முடையவர்களாய், உயரிய உதவியே செய்யவேண்டுமெனுமொரு உண்மையான நோக்கமுடன், நஞ்சினை நஞ்சென்று தெரிந்துகொள்ளாமல் எடுத்து நல்லுக்கின்றவர்களாகவே நம் தலைவர்களில் பெரும்பாலோர் அமைந்திருக்கின்றனர். இத்தகையவர்களில் ஒரு சிலரேனும் கல்விமாதங்கலாகக் காணப்படுகின்றனரே; மற்று ஏன் இவ்விபிதம் நிகழுகின்றது?—கேட்க வேண்டிய கேள்வியே யிது.

இதற்கு விடையழக நேர்கின்ற இவ்வமயத்தில் சின தேசத்து வித்தகர் கன்னுலியல் விளம்பியுள்ள பொரு வாக்கியத்தை நம் நண்பர்களுக்கு நினைவுப்படுத்த விழுகின்றோம்—

When you know, to know that you know, and when you do not know, to know that you do not know—that is true knowledge.

Study without thoughts is vain; thoughts without study is perilous.

All my knowledge is strung on one connecting thread, I used to spend whole days without food and whole nights without sleep, in order to meditate. But I made no progress. Study, I found, is better.

[ஒன்றினை நீ அறிந்துகொண்டகாலத்து, அதனை அறிவின்றாய் என்பதை அறிவதும்; மற்று, அறிந்துகொள்ளாத விடத்து, அறிந்திலை என்பதை அறிவதும்—இதுவே உண்மையறிவு.

சித்தனையின்றிப் படிப்பதெல்லாம் வீண்; படிப்பதின் தித் தித்தப்பதா மிகவும் அபாயகரமானது. என்னுடைய

அறிவெல்லாம், ஒரேகயிற்றில் சோத்தி இணைக்கப் பெற்றிருக்கின்றது. சிந்தனையில் ஆழ்க் தவறாமல், பகலில் உண்மையிலும் இரவில் உறங்காமலும் காட்சன்முழுவதும் காண்கழித்திருக்கின்றேன். ஆயினும், அதனால் காண் எய்தியபயன் ஒன்றில்லை. படிப்பதே சிறந்ததென்பதைக் கண்டு கொண்டேன்]

இந்த இலக்கணத்திற்கு இலக்கியமாய் இருப்பவர்கள் நம் தலைவர்களில் எத்தனை பேர்? “கற்றிருக்கின்றோம்” என்றாலும் என்பாரே யொழிய, “கற்கின்றோம்” என்பவர்தம்மை இந்த்தலைவர்களுக்கிடையே எங்குங்காண்கிலைம். இதன் விளைவேனும் ‘விண்’ என்பதேதொ முடிக்கின்றது. “எனக்கு அறிவுண்டு, சிந்தித்துச் சிந்தித்து இம்முடிவிற்கு வந்தேன்” என்பார் பலர். ஒன்றும் கல்லாதவர், சிந்திக்கத் தலைப்படுவதால் தான் கண்டூயலியம், செல்லிய வண்ணம் வாழ்க்கை வழியினைத்தும் அபாயகரமாகி வருகின்றது. இதுவுமன்றிக் “கற்றிருக்கின்றோம்” என்பவர்தாம் பெரும்பாலும் எதனைக் கற்றிருக்கின்றனர். வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளைப் படிப்பதும், அவைகளுக்கே எழுதுவதும், கூறியது கூறிக் கூறிக் கூட்டங்களில் முழங்குவதும், இவையினை யிறவும் கவலியெனும் பெயரால் கருதப்பெறலாகின்றன. கலாசாலைப் பட்டங்கள், தொழில் திறமை முதலியவைகளைக் கல்வியினன்று யிரித்தயிய வல்லவர்க்கு சிலர். சிந்தனையைச் சீர்படுத்த உதவாதவை இவை.

அலகுசால் கற்பி னறிவுதூல் கல்லா
தலகுதா லோ துவ தெல்லாண்—கலகல
கவுற் துணையல்லாற் கொண்டு தமொற்றம்
போலுற் துணையறிவா ரில்

என நிகழும் நால்புயார் செய்யுள் இர்தச் செய்தியை இனிதெரிந்து விளக்குகின்றது.

இன்றொரு விதத்தினும் தலைவர்தம் திறத்தினைச் சோதித்துணரலாம். எத்தனையோ துறைகளில் எத்தனையோ வகைகளில் எத்தனையோ பலர் சிந்தித்தற்குள் போகின்றனர். இன்னவர்களில் யாரேனும், “நான் இவ்வண்ணம் சொல்கின்றேன்; எனினும், ஸாக்ரடஸ், பிளேட்டோ, எம்ஸன், மேடர்ஸிங்க், புத்தர்; இயேசுகிறிஸ்து, நபிகராகம், கம்பர், வள்ளுவர்; இன்னும் உலக வித்தகர் எண்ணிறந்தோர், நான் சொல்வதற்கு மாறாக இவை இவை உரைத்திருக்கின்றனர்; ஆயினும், அவர் உரைத்திருப்பது அவ்வளவு மிகையு; நான் உரைப்பதே நேர்” என்று உரைக்கின்றார்களோ? இவ்வாறு பேசத் துணிவார்களாயின், அன்னவர்களை வீரமேனும் உடையவர்களென்று ஒருவாறு பாராட்டலாம். அல்லது, வித்தகர்களாய் விளங்குகின்ற அம்மோலோர்தம் மொழிகளையும் அவைகளுக்கும்மாறாகத் தாம் உரைப்பவைகளையும் அயலயல் எடுத்துக்காட்டி, இரண்டும் இரண்டுபெவன்போல் தோன்றினாலும் இவை அந்தத்தில் இன்ன இன்ன காரணங்களால் இனக்குவனவாகக்கருதல்தல் வேண்டும் என்று அமைதி கூறுவார்களாயின், அது அவர்களுடைய வாய்மைக்கும் அறிவிற்கும் அறிவுறிய யாகுமே. இவ்வாறு செய்யவேண்டுமென்பதைத் தம் கடமையாக நம் தலைவர்கள் கொள்ளும்படி வழிபுறுத்தற்குரியவோர் நிலைமையைச் சனங்கள் அடைந்திராமையே குறை.

வேறொன்றும் வேண்டா. கருத்தினது ஆழத்தில் காண்கின்ற மாறபாடுகளைப்பற்றி இப்பொழுது பேசாமல்மேல் நோக்கிற்கே வெளிப்படையாகத் தென்றிருப்பினர் இரண்டொரு விடயங்களை இங்கு உத்தரணமாய்க் காட்டினர் போதும். ஆங்கிலேய ஆகாய விமானிகள் சிலர் இம்மாதம் 3-உ இமயமலைச் சிகரத்தை அடைந்துவிட்டனர் என்றும் செய்தியைக் கூறி, “இந்தியர்கள் இத்தகைய முயற்சி யொன்றைச் செய்யக் கூடாது” என்று ஒரு பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ஏங்கி நெட்டியிர்ப்பு வீங்குகின்றார். ஜூவீனல் என்றும் லட்டீன் புலவர்,

Go, climb the rugged alpe, ambitious fool,
To please the boys, and be a theme at school

என்று இதன் பயனின்மையை இகழ்ந்திருக்கின்றேன்பதை, அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர் அவ்வாறு ஜூவீனல் என்ன காரணங்கள்கொண்டு அறிவாறு சொல்லியிருக்கின்ற ரு என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளத்தகுந்த பரிநிதி இவருக்கு உள்ளதோ. ஜூவீனல் அல்லவாறு சொல்லியது பிழை, தான் சொல்லும் இதுவே நேர் எனத்தகுந்த துணிவு இவருக்கு உண்டோ. அல்லது, இவரை உத்தரம் கேட்கத்தகுந்த ஜனங்கள்தாம் இருக்கின்றார்களா? இச்சந்தர்ப்பத்தில் இன்னுமொன்றும் கிணைவுபடுத்திக்கொள்ளலாம். அமரிக்க வித்தகர் எம்ஸன் என்பவர், எத்தனையோ சனங்கள் வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளைப் படித்துப் படித்து வினாகப்போகின்றார்களே என்று மிகவும் வருந்துகின்றார். வேதமேயினை இவ்வாக்கிற்கு மாறாக, வர்த்தமானப் பத்திரிகைகளின் அவசியத்தை வழிபுறுத்துகின்றவா, அதனை அறிந்தவர்களை அல்லவோ. அறிந்தவராயின் தக்க காரணங்களுடன் எம்ஸனது உரைப்பைப் பொய்யாக்க வேண்டும்; அல்லராயின் சம்மா விருக்கவேண்டும். இவ்விரண்டிலொன்றைக் கேட்பதற்குச் சனங்கள் இல்லாமையன்றோ குறை.

இனி, அரசியல் வர்த்தகம் கைத்தொழில் முதலியவைகளின் முன்னேற்றங்களைப் பற்றிப் பேசுவார்க்கு ஒரு வார்த்தை. அமரிக்காவையும் இங்கிலாந்தையும் எடுத்தெடுத்தும் காட்டாமல் இவர்தம்இயல்புவதற்கு ஒன்றுமில்லை. தம்மைத்தாம் ஆண்டுக்கொள்கின்ற நாடுகள் அவை. ஜனநாயகத்தின் சிறப்புபுலம்புதது அமரிக்கா. இவைதாம் என்ன பெரும்பயனைக் கண்டனா? நாமும் அவர்களைப்போல் ஆகி அவர்களைப்போலினைத் தானே அடையப் போகின்றோம். ஆங்கிலேயக் கவி லில்லியம் வொட்ஸ்வொர்த் என்பவர்,

Milton! thou shouldst be living at this hour:
England hath need of thee: She is a fen
Of stagnant waters: altar, sword, and pen,
Fireside, the heroic wealth of ball and bow
Have forfeited their ancient English dower
Of inward happiness. We are selfish men:
Oh! raise us up, return to us again;
And give us manners, virtue, freedom, power.

எனப் புலம்பும் சொற்கள் இன்னவர்தம் செவியைச் சார்ந்திருக்குமானால், உலகத்தைச் சீர்படுத்த வருபவர்கள் வேறேதேனும் விளம்புதற்கன்றோ தேடல் வேண்டும்.

வினைகற்றுகொள் பலர்க்கு இவ் வித்தக வாக்சுக் கள் இடையூறுகளாய் வினையும், அதற்கென் செய்

வது! வினைமதிப்பரிய வித்தகர்கள் சர்க்கைக்கடையைச் சார்ந்து நிற்பார்களோ! எந்தத் திரோகம்செய்தாலும் செய்க; அறிந்தோ அறிபாமலோ செய்பும் பொது ஜனத் திரோகம் கொடிது, கொடிது!

பிரான்ஸ் தேசத்து அறிஞர் ரொஸ்ஸு என்பவர், கல்விப்பற்றித் தாம் எழுதிவிருக்கின்ற வோர் அரிய நூலின் முதல் வாக்கியம் என்றும் நினைவிற் கொள்ளத் தக்கது.

God makes all things good; man meddles with them and they become evil.

இதனைக் கருத்துட்கொண்டு, அச்சமுடன் ஒரு கிச் சும்மா கிருப்பார்களாயின், பூரி சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள் கூறியபடி, “மேல் மேல் நெருப்பு மூட் வேதை நிறுத்தினால் கொதித்திருக்கும் கிரானது தானே ஆழித் தன்மை அடைந்துவிடும்.”

நான் கண்ட உலகம்

[270-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

‘மார்கழித் திங்கள். பகலவன் இளநிலா வெண்க கதிர் பார்ப்பிக்கொண்டிருக்கின்றான். காற்றழிக இனி மையாக வீசுகின்றது. வாடைக்காற்று மன்று; மேல் கீழ் காற்று மன்று; தென் திசைக் காற்று. ஆம் தென் திசைக் காற்றே; எனக்குத் தமிழ்மொழியில்தான் சிறிது பயிற்சிபுண்டு; மற்றைய மொழிப் புலவர்கள் தென்றலைப் பற்றி என்ன கூறுகின்றார்கள் என்பது அறியேன். தென்றல் தமிழ் புலவர்களில் ஒருவருடைய நாவிலின்றும் தப்பியதில்லை. “புலவர் நாவிற் ‘பொருந்திய தென்றல்’ என ஒருபுலவர் தென்றலைச் சிறப்பித்துச் சொல்கின்றார். மார்கழி மாதத்தில் சூரியன் இளநிலாவைப்போல் கதிர் பார்ப்பத் தென்றல் இனிமையாக வீசுகிறது. நான் ஆகாசத்தில் பறந்து செல்கின்றேன். காற்றில் மிதந்து செல்கின்ற தற்கால சவீன கப்பல்களின் உதவியினால் அன்று; எனது இரு தோள் புறத்தும் விரிந்து விளங்கும் சிறகின் உதவியினால் நான் பறந்து செல்கின்றேன். “என்ன இன்பம்! என்ன இன்பம்! பகல்முழுதும் பறவைகள் வானத்தில் பறந்துகொண்டிருக்கும் பொழுது அவைகளுக்கு அயர்வுதான் ஒருபோதாத் தோன்றாதா என நான் நினைப்பது உண்டு. இப்பொழுது அவ் ஐயம் இல்லை. பறந்து செல்லச்செல்ல எனக்குநீராகும் மிகுந்தது. நீரில் மிதப்பதென்றால் நமக்கு எவ்வளவு கடினமாக இருக்கிறது? வானத்தில் அப்படி இல்லை; மிகளளிது; கரையற்ற மகிழ்வு! என்னைக் கண்டதும் பறவைகள் அஞ்சி ஒடும் என நினைத்தேன். ஆனால் அவை என் லேயி நெடுநாட் பழக்கமுடையனபோல் என்னைச் சூழ்ந்து இன்னிசை பாடிக்கொண்டு பறந்து வந்தன. ஆகா! என்ன சூரல்! எவ்வளவு இனிமை! நாரதன் வீணை, ‘கண்ணன் குழல் என்று சொல்கின்றனரே, அவற்றால் என்ன பயன்? பலவகைப் பறவைகளின் இனிய ஒலி என் மனதை உருக்கியிட்டது. நான் எங்குச் செல்லக்கருதிப் பறந்துகொண்டிருக்கின்றேன் என்பது நினைவில்லை. இப்பேதம் தருகின்ற காட்சிகளைப் பார்த்துக்கொண்டே, சிறகை அசைத்தசைத்து மிகப் பரந்த வானில் பறந்து செல்கின்றேன். அங்கங்கே நீர் நிலைகள் பளிக்குபோல் தோற்ற மளித்தன. எனது சிறகுகளைக் குவித்துக்கொண்டு ஒருபொய் குளக்கரையில் இறங்கினேன்! பலவகை நிறங்களும் உருவமும் உடைய பறவைகள் நீரில் நீந்திக்கொண்டிருந்தன. தாமரையும் குவியையும் மலர்ந்த அழகுடன் பொலிந்தன. அவற்றில் அன்னன் பறவையின் இணை இணையாக வீற்றிருந்த தோற்றம் மிக அருமைவாய்ந்தது. “அன்னப் பறவையென ஒன்றில்லை. புலவர் கம்பனை” எனச் சிலர் கூறுகின்றனர். அவர் கூற்று முற்றிலும்

பொய். நான் அங்குநேரிலேயே கண்டேன். அத்தருகுப் பாக வேறு பறவைகளைச் சொல்வதற்கில்லை; அன்னம் அன்னத்தைப் போலவே இருந்தது. காரைகள் நீற்ற சூரித்துக் கரையில் இருந்து சிறகுகளை உலர்த்தின. அவற்றிடையே தவளைகளும் கண்டிட்டுக்கட்டும் தத்தியும் ஊர்ந்தும் சென்றன. இங்ஙனம் அச்சமின்றி அவைகள் செல்வது “எம்மை உண்டு உங்கள் பசியை ஆற்றிக்கொள்ளுங்கள்” என்று வாய்திறந்து அழைப்பது போலிருந்தது. ஆயினும் அந்நகரின் அவற்றில் ஒன்றையாவது பிடித்து கிழுக்கவேண்டியே; இல்லவே இல்லை. நீரில் ஊர்த்துகொண்டிருந்த ஒரு பாம்பின்மேல் தவளைகள் தொகுதிதொகுதியாய்க் கூடி வீற்றிருந்தன. நீர் மிகத் தெளிவாக இருந்தது. இரு கைகீர் ஆள்ளிப் பருகி, மேல் எழும்பிச் சென்றேன். மேகங்கள் தங்கும் சோலைகள் பல அங்கங்கே பொலியக் கண்டேன். ஒரு சோலையில் இறங்கினேன். மா, பலா, தென்னை முதலிய பலவகை மரங்கள் நிறைந்திருந்தன. அவற்றில் காய்களும் கனிகளும் கொத்துக் கொத்தாக கிர்ந்தன. ஒரு மாம்பழத்தைதான் பறித்துத் தின்றேன். அதன் சுவை அமுதம் போன்றிருந்தது. அந்தச் சோலையின் வேறு ஒருபுறம் போலேன். மல்லிகை, முல்லை, புன்னை, கொன்றை, கோங்கு, வேங்கை, சண்பகம் முதலிய மலர்ந்த நறுமணமும் அமுதமும் உண்டின. அச் சோலையின் ஒருபால் ஓர் இனிய ஒலி உண்டாயிற்று. நான் அங்குச்சென்று பார்த்தேன். ஒரு சூயில் கூவிக்கொண்டிருந்தது. தமிழ்ப் புலவர்கள் தென்றலை மறப்பினும் சூயிலை மறாவிட அச்சூயிலின் இன்னிசைக்குப் பொருந்த ஒரு மயில் சிறகை கிளித்தாடிற்று. வேறு பறவைகள் மார்க்கிளைகளில் தொகுதி தொகுதியாய்க் கூடியிருந்து கூவின. “மந்தியும் கவிவனும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பிரியவாய்க் கிளைக்குக் கிளை தாவின. இன்பத்தரும் இத்தோற்றங்களைப்பார்த்து மகிழ்ந்து, அச்சோலையின் பிற்தொகுபால் சென்றேன். பிறகுபுகித் தெளிவான நீர்ப்பெருக்கையுடைய ஓர் ஆற்றின் கரையே அடைந்தேன். நீர் ஓட்டம் என்பது இந்த ஆற்றிற்குப் பொருந்தாது; நீர் அசைவு என்று சொல்லவேண்டும். நீர் மிக அமைதியாக ஒலி யடங்கி ஒடிக்கொண்டிருந்தது. வாழ்வு வளர்ந்த சோலை, பறவைகளின் தீங்குரல், தெரிசூரல், நீர்ப்பெருக்கையுடைய ஆறு; இவ் வழியும் கடைசி என் மனதைக் கவர்ந்தது; ஆற்றின் கரையில் பசுக்களும் மாள்களும் கட்டடம் கட்டடமாயிருந்தன. அவற்றின் இளங்கன்றுகள் துள்ளிக் குதித்து இங்கும் மங்கும் ஒடின. என்னைக் கண்டானவில மானிரை கரும் கன்றுகளும் அஞ்சி ஒடிவிடும் என்று நினைத்து

அவை அநியாவாறு மறைந்து சென்று அருகடைந்து அவற்றின் அழகைக்கண்டு கரைகடந்த மகிழ்ச்சியுற்றிருந்தேன். பின்முற்புறந்து எனது கால்களை யாவோ வருவித்து போலிபுத்தா, பொருக்கெனத் திரும்பிப் பார்ந்தேன். மாண்கன்றுகள்! அவ்வினாமாள் கன்றுகள் தாம் எனது காலை நகவால் நகினை. நான் கரைப் பற்ற மகிழ்ச்சியாயிடு அவற்றின் முதுகைத் தடவிநின்றேன். மகிளிராய்புத்தா கட்டடும் எனையணுகித் தலைநிமிர்ந்தமெல்லென மெல்லெனப் பார்ந்தன. அத்தோற்றம் அவைகள் என்னை வரவேற்பது போலிருந்தது! ஆற்றில் யானைகள் நீந்தி விளையாடக்கொண்டிருந்தன. இவற்றை பெல்லாம் கண்ட மகிழ்ச்சியால் என்னை மறந்தவனாய் ஆற்றின் கரைவழியே சென்று கொண்டிருந்தேன். எனக்கு முன்னால் புலிகள் தொகுதி தொகுதியாய் மரநிழலில் படுத்திருந்தன. மிக அருகில் சென்று பார்ந்தபின் புதான் அவற்றைப் புலி பென்று அறிந்தகொண்டேன். எனக்குச் சிறுகிருப்பதால் யான் அவைகளிடமிருந்து எளிதில் தப்ப முடியும் என்றை மறந்து, எத்திசை ஓடி உயிர் தப்பலாம் என்று நர்ப்புரமும் பார்ந்தேன். ஐயோ! என் பின்புறமும் உழுவையினங்கள் நின்றகொண்டிருந்தன. இனிப் பிழைக்க வழியில்லை என மனம் அழிந்தேன். அச்சமயத்தில் என் சிறகு நினைவு வந்தது. சிறிது தள்ளிவிட்டு அவை படுத்திருந்த இடம் அடைந்தேன். அவை என்னைப் பார்ந்தது உறிய அச்சுடடவில்லை; ஆடுகள் போலப் படுத்திருந்தன. என்ன சொல்வேன்! பெண் புலிகளின் முலைக்காமமை மாள் கன்றுகள் கவைத்துக்கொண்டிருந்தன. இந்தக் காட்சியை என் மனம் ஒப்பவில்லை. கருவேளா ஐயுற்றேன். எனது கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு பார்ந்தேன். உண்மை, உண்மை! பெண் புலிகளிடத்தில் மாள் கன்றுகள் பால் அருந்தின. எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து விளங்கும் அன்புத் திராளைக் கண்ணுற்றேன். ஆண்டவன் பிரார்த்தனை வழித்தினன். மாக்கள் நிலைமை இப்படியானால் மக்கள் நிலைமை எப்படியானா என உள்ளம் பூரித்து வானில் எழும்பிச் சிறகடித்துச் சென்றேன். சிறிதுதூரம் சென்றதும் கீழே ஒரு சிறுதூர் புலையாயிற்று. அவ்வுயிர்களைப் பல இடங்களினின்றும் புகை எழும்பிக்கொண்டிருந்தது. அவ்வுரைக் காண என் மனம் விசழ்ந்தது; கீழ் இறங்கினேன். வரையணுகிய தும் ஒலி முழக்கம் என் செவியைத் துளைத்தது. என் சிறகுமேலே குவித்து தரையிற் நடந்து சென்றேன். ஊருக்கு வெளியே சிலர் பயிர்நீர் கதிர்களை அறுத்துக் கொண்டிருந்தனர். என்னைக் கண்டதும் அவர்கள் என் பால் அணுகி, "ஐயா சிறிது இங்கு அமருங்கள். எங்கு இருந்து இப்பொழுது விட்டபுலிருந்து உணவுவரும், வந்ததும் உண்டுசெல்வீர்கள்" என்று வழிமறித்தனர். யான் அவர்களிடத்து ஏற்றை சொல்லிப் பிரிவது அருமையாக முடிந்தது. ஊர்க்குள் தாமசுத்தேன். ஒரு விட்டின் நடுமுற்றத்தில் அமைத்த பந்தலில் அந்தணர் பலர் மந்திரம் ஒதி வேள்வித்தீயில் நெய் சொரிந்துகொண்டிருந்தனர். நீர்க்காவி உடை, உடலின் தூயமை, பன்னிரு திருநாமம் (திருமண்) திருநீற்றுப்பூச்சு இவைகள் அவர்களின் தூய்மையைக் காட்டின. ஒருபால் தவாதச திருநாமம், பிரிதொரு பால் உடல்முழுதும் திருநீற்றுப்பூச்சு! இருவகையினரும் சிறிதும் வேற்றுமையின் நிர்மகிரம் ஒதி, ஒழும்.

வளர்ந்தனர். வேள்விக்கு, பசுவோ, ஆட்டோ, பிரவியிரினக்களோ பரையிடல் என்பது அக்குக் காணேன்; அங்கு வேள்விக்குப் பரையினது நெய்தான். அந்தணர்களின் ஆடம்பரமற்ற தோற்றமும், மந்திரம் ஒதும் திறமையும் கண்டு பரவசமெய்திய யான் "இறைவன் திருவேலக்கங்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற இடம் இதுதானே" என்று நினைத்துத் தரையில் விழுந்து வணக்கினேன். அவர்கள் அனைவரும் தங்கள் திருக்கரத்தை உயர்த்துக்கி என்னை வாழ்த்தினர்? போலிப் நிலையை அடைந்துவிட்டதுபோல் மகிழ்ந்தது என்மனம். பின்பு வேறு ஓர் இடம் சென்றேன். அங்கும் இவ்வாறே நிகழ்ந்தது. பின்னர் அவ்வுரைப் பிரிந்து உயர்ப் பறந்து சென்றேன். நெடுந்தூரம் சென்றேன். எனக்குச் சிறிது அயர்வு தோன்றிற்று. இனி ஓடிடத்தில் சில நாழிகை ஓய்வு பெற்றுச் செல்ல நினைத்தேன்.

அச்சமயத்த நெடுந்தூரத்தே ஒரு நகர் தோன்றிற்று. அதனையும் பார்ந்துவிட்டு ஓய்வு பெறலாம் என்று அந்நகரை கோக்கிப் பறந்து சென்றேன். மாடமாளிகைகளும், கட்கோபுரங்களும் உயர்ந்து விளங்கும் அப்பட்டினம் அடைந்தேன். அந்நகரின் எல்லாப் பகுதியும் எனது ஐம்புலன்களையும் ஒருங்கே இழுத்தது. இதைக் காண்பதா, அதைப் பார்ப்பதா என்று தடுமாற்றமடைந்தேன். அனைத்தும் அத்தனைப்பகுதி அத்தனைப்பகுதி! மக்கள் நடமாட்டம் மிகுந்து கண்களைக் கவரும் கடைத்தெருவடைந்தேன். பொள்வனவும் கொடுப்பனவும் அன்புக்கயிற்றால் பிளிக்கப்பட்டிருந்தது.

"ஐயா, விபாயிரியே! இது என்ன விழை?"

"விழை நான்கு ரூபாய்; நீங்கள் மூன்று ரூபாய் கொடுங்கள்."

"வேண்டா ஐயா, உங்களுக்கு ஒரு சிறிதாவது உதறியம் தராதபெற விருப்பம் இல்லை; இதோ ரூபாய் ஐந்து"

"அன்புள்ள ஐயா! எனக்கு ரூபாய் ஆயிரம் வேண்டியிருக்கிறது. நூற்றுக்கு ஒரு ரூபாய் வட்டிவிதம் கொடுத்துவ வேண்டுகிறேன்"

"வட்டியா, கொடுமை, கொடுமை! இலவசமாக ஆயிரமன்றி இரண்டாயிரம் வேண்டியானாலும் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள்; பானடும், வேண்டா, பத்திரமும் வேண்டா."

எனக்கு ஒன்றுத் தோன்றவில்லை. இத்தகைய காட்சிகளைப் பார்ந்துக்கொண்டே சென்றேன். ஒரு பெரிய மாளிகையின் முன்பிலே அடைந்தேன். அங்கு நின்றிருந்த ஒருவர், "ஐயா, நீங்கள் யார்? அரசர் பெருமானைக் காண்பதற்கென வந்தீர்? என வினவினார். "அன்புடையீர், நான் இந்த நாட்டிற்குப் புகியவன். அரசர் பெருமானைக் காண்பது அத்தனை யெளிதா?" என்னலும் "நான்கு வினவினார். அனைவர் அன்பிற்கும் அரசர் பெருந்தகை தமது மனதையும் செவியையும் திறந்து வைத்திருக்கின்றார்." என்றனர்.

"அங்கு வானாலும் நான் காண விழைகின்றேன்." உடனே அவர் என்னை என்றேனே விதித்தார். 'பல வாயில்களைக் கடந்து ஓர் பெரிய மீறும் அடைந்தேன். என் மனத்தைக் கவர்ந்து பொருமை யளிக்கும் தோற்றம் ஒன்றும் அங்கில்லை. அநியாசத்தது அம்மந்திருந்த அரசர் என்னைக் கண்டதும் 'வீடுவே.

ற்று உபசரித்தார். அவருக்கு இருக்கும் அளவுற்ற தொழில்களில் எண்ணிறந்த மக்களில் புல்லுணியு எண்ணையும் ஒருபொருளாக மகிழ்ந்து வாழேற்று உபசரித்தார். அரசரிடத்து ஆடம்பரத் தோற்றம் ஒன்று மில்லை. ஓர் எளியவர் போலவே இருந்தார். "அன்புள்ள சிறுவ, என்னால் உனக்கு யாதாயினும் ஆகவே உன்பொயின் கூலு," என்றார் அரசர். அவர் பேரன்புத்திறனை நினைந்து மனங்கொந்து கண்ணீர் மல்க, "பிரபுவே, தங்களைப் பெற்றுள்ள இவ்வுலகில் குறையுடையோரும் உளரோ? தங்களைத் தரிசிக்கும் பேரே அடியேற்கு இவ்வுலகில் குறையாயிருந்தது. இன்று நிறைவுற்றது" என்று வணங்கி அவரிடம் விடை பெற்றுப் பிரிந்தேன். இனி எனது மனதைக் கவர்ந்தன. நெடுந்தூரத்தே செல்வாரையும் தன்னருகே அழைக்கும் பொலிவுபெற்ற கோபுரங்கள். அவை நகருக்கு அருகே ஒரு சோலையின் நடுவில் அமைந்திருந்தன. அங்கு நடந்தே சென்றேன். சென்று சோலையை அடைந்ததும் ஒரு பெரிய மரநிழலில் பரப்பிய மணலமேல் சிறுவர் பலரும், ஓர் பெரியவரும் அமர்ந்திருந்தனர். அப்பெரியவர், நகைமுகத்தோடு "இறைவனால் படைக்கப்பட்ட இவ்வுலகம் புண்ணிய உலகம்; அவரால் ஆக்கப்பட்ட பொருள்கள் அனைத்தும் ஒன்றற்கொன்று உதவியோடு ஒற்றுமையாக வாழ்வதற்கே படைக்கப்பட்டன. புலியும் பாம்பும் தீமையே புரிபவை என்று முடிவுசெய்தல் கூடாது. இறைவன் அருளால் தோன்றியவை தீமையைச் செய்யவும் கருதுமோ? தன்னை நெருப்பினின்றும் தப்புவீத நனனியே அப்பாம்பு கடித்ததும், முதலில் அவன் பாம்பின் செயலைத் தீமை யென்று நினைத்தான். ஆனால் பின்பு அப்பாம்பின் சொற்களால் நன்மை தரப்போவதை உணர்ந்தான். ஆதலால் சிற்றறிவினாராகிய நாம் பேரறிவுப் பிழம்பாகிய இறைவன் திருவருட் குறிப்பை உணர்ந்தல் இயலாது," என்று தொடங்கிச் சிறுவர்களைப் பார்த்துக் கூறிக்கொண்டிருந்தார். நான் "இது வேதாந்த மடமோ" என்று ஐயுற்றேன். அது பொழுது அவ்வழியே வந்த ஒரு வாரால் "கல்விச் சாலை" என அறிந்த வியப்புற்றேன். சிறுவர்கள் கையில் ஒலைச் சுவடியும் இல்லை; காசுதப்புத்தகமும் இல்லை. ஆசிரியர்க்கு முகத்தை அழகுபடுத்தும் முகக்குக் கண்ணாடியில்லை. கையில் பிரம்புமில்லை. அவ்விடம் நீங்கிக் கோபுரவாயிலை யடைந்தேன்.

அங்கே நீர் நிறைந்த ஓர் வாய்க்கால் இருந்தது. அதில் கை கால் கழுவி, கோபுரவாயிலைச் சென்றேன். எல்லா இடங்களும் மிகத்தூய்மையாக இருந்தன. இன்றுவீடு சிறிது உட்புறம் நாடிச் சென்றேன். உள்ளும்புறமும் ஒருங்கே தூய்மைபெற்ற உத்தமர்கள் தேவார திருவாய்மொழிப் பாக்களைப் பண்ணோடி

ஒதி வணங்கினார்; வடமொழி வேதத்தை இசைகூட்டிச் சொல்லித் துதித்தனர். அவர்கள் அணி அணியாய் நின்ற எம்பெருமான் திருநாமங்களை நாவாற் சொல்லி மனதாற் சிந்தித்து சிரம்வணங்குந் தன்மை என் மனதை உட்கொண்டது. கருநிற உடலினரும், செந்நிற உடலினரும் இருவகை நிறக் கலந்த உடலினருமாகப் பல்வகைப் பெரியார் ஆக்கிருந்தனர். எனது ஐயன் எழுந்தருளியுள்ள அக்கோவிலில் வேற்றுமையின்றி ஒற்றுமை புணர்வோடு நின்ற துதித்திருந்த அந்தக் கூட்டத்தினரில் கரியநிறம் உடையவர்களே என் பேதைபுள்ளம் சென்றது. அவர்கள் யார் என அறிய விரும்பினேன். அங்கு எனக்கு அறிமுகமானவர் ஒருவருமில்லை. எனினும் என் அருகே நின்ற ஒருவரை அழைத்து, கரியநிறம் உடையவர்களைக் குறிப்பால் உணர்த்தி "அவர்கள் யார்?" என வினவினேன். "அவர்கள் தாம் ஆதி மக்கள். கடல்நிறவண்ணாகிய எம்பெருமானது திருமேனி வண்ணம்பெற்றுப் பெரும்பாலார் கருமை நிறம் வாய்க்கிருப்பதால் 'இவர்கள் ஹரிஜனங்கள்' என்று அழைக்கப் படுபவர்கள்" என்றார். உடனே எனக்குக் காந்தியடிகளின்மீது சிந்தை நெறந்து. எம்பெருமான் கருணை தருங்கடும் "அர்ச்சுவதார"மாக இருக்கும் நிலையைக் கண்டு, என்னை மறந்த இருகால்களைக் கூப்பிட்டு திருவாய்மொழியைப் பண்ணோடிபடி வணங்கினேன். இக்கோவிலில் நிறுவி யுள்ள விக்கோக் நிலைபுதிய முறையில் அமைந்திருந்தது. அகலிகையின் சாபகீமோசனத்தைக் காட்டுவதாகும் இது. ஸ்ரீராமசிரான் திருவடி ஒரு கல்வின்மீதுபட்டதும், அக்கல்வின்னின்ற ஒரு பெண்கொடி எழுந்த வணக்கமும், மண் மண்கலவாளை இராகவன் "வாழி நீழே" என்று வாழ்த்துவது போலவும் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. வேறு எந்தக் கோவிலிலும் நான் இவ்வாறு கண்டதில்லை. "இறைவன் அறிவார் தூய்மையையும் பெற்றுத் தருகும் மன்னித்து ஆட்கொள்ளுபவன்;" என்பதை விளக்க அமைக்கப்பட்டது போலும் இம்முறை. நான் எம்பெருமானது கருணைப் பெருக்கையும், மற்றவர்களின் மனத்தூய்மையையும் கண்டு துகழ்ந்து நின்றேன். அர்ச்சமயம் ஒரு பெரு முழுக்கம் என மனதைக் கலைத்தது. கண் விழித்துப் பார்த்தேன். பகலவன் உதிக்கும் சோம். என் மன இன்பத்தைக் கலைத்த பேரொலி வீதியில் கேட்டது. என்னவென்று எழுந்து ஒடிப் பார்த்தேன். கொமை, கொமை, தின்டாதார் இருவர் காலை நெருப்போடு தாம் வசிக்ரும் தெருவில் தழைந்து விட்டதற்காக வைத்திருந்த அவர்க்கு உரியவரும் அவ்விருவரையும் பலவாறு இகழ்ந்து பேசிக் குறுத்தடியால் அடிபடுத்துத் தூத்திக்கொண்டிருந்தனர். "ஐயோ" பாவ உலகமே" என்று வாய் திறந்து புலம்பினேன்.

எ ம ரா ங் க த த் தி ள வ ர ச ன்

ஸ்ரீமான் T. N. சேஷாசல ஐயர் B.A., B.L.,
எ மு தி ய வோ ர்

செந்தமிழ்க்காதை.

. கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரணபாக்கம், சென்னை. விலை ரூ. 1-4-0

பெர்துகை நிகண்டு

(இரண்டாம் பகுதி)

[255-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

- 882 கூடலான் பெண்ணேடு கூடுதலுக் குறியு
மதுரைபு மெனவே வழுத்த வாகும்.
- 883 கூடமலை யுச்சியு மறைவும் பொய்யும்
வஞ்சமுஞ் சம்மட்டியும் கூட்டும் கூட்டும்
அண்டமும் யானையின் நிலையு மில்லும்.
- 884 கூட்டக் கூட்டமும் பின்னாக்கும் மூணும்
குன்றின் முடியுக் கூற வாகும்.
- 885 கூத்த னுயிரும் ஈடனு மாகும்.
- 886 கூத்தல் பெண்குழலுக் கழுகுமயின் லீலியும்.
- 887 கூரல்பெண் மயிரும் 1 புட்டிசுறு மாகும்.
- 888 கூரே கூர்மையு மிகுதியு மாகும்.
- 889 கூல நீர்க்கரையும் வரம்புக் குரக்கும்
பாசலு மாவணமும் பசவுமக் காடியும்
விலக்கின் வாலும் பண்ணிசாரமும்.
- 890 கூவிரத் தேரின் கொழுநீரியும் குவையும்
தேரு மெனவே செப்பு வாகும்.
- 891 கூவுதல் கரைதலுக் பேசுதலு மாகும்.
- 892 கூழை புட்டிசுறும். பெண்மயிரும் பொண்ணும்
படையுறுப்பு கடுவுக் குரலும் பாம்பும்
சேறும் கூழையும் லீலியும் கூறலர்.
- 893 கூழ்பல வுணவும் பிண்டம் பொண்ணும்.
- 894 கூளி சந்நமும் பேயு மெருதும்
பூதமும் குறாறு ஈட்டும் தொகுதியும்
வீரணு மெனவே விளம்ப வாகும்.
- 895 கூளியர் சண்பரும் வீரரும் குறவரும்
பூத வீரரும் புகல வாகும்.
- 896 கூற்ற வார்த்தையும் பற்கும் காலணும்.
- 897 கூனல்வெண் சந்தும் கண்ணு மாகும்.
- கே
- 898 கேடுதல் சாய்தலு மவீதலு மாகும்.
- 899 கேடுவதல் பற்று மயக்கமு மாகும்.
- கே
- 900 கேசு மகணப் புள்ளுமோர் பண்ணும்
வீலு மஞ்சுறும் விளம்ப வாகும்.
- 901 கேசுமான் மயிரும் பெண்பான் மயிரும்
அஃநீணை மயிரு மறைய வாகும்.
- 902 கேசரம் வண்டும் பூத்தாது மெழும்.
- 903 கேடகம் பலகையும் பரிசையும் மூரும்
சிக்கா சணமுஞ் செப்பு வாகும்.
- 904 கேடம் கிளியு மாறு மாகும்.
- 905 கேட்டை யசைச்சொல்லுக் கேட்டையு முகடியும்.
- 906 கேதார மஞ்சுறையு மோசுறு மாகும்.
- 907 கேது செம்பாம்புக் கொடியுமோர் காணும்
கெருப்பு மெனவே ரிகழ்த்த வாகும்.
- 908 கேவலத் தனிமையு முத்தியு மாகும்.
- 909 கேழல் யானையும் பன்றியு மாகும்.
- 910 கேழே நிறமு மொளியு மொப்பும்.
- 911 கேசவி கல்வியுஞ் செவியும் யாறும்.
- 912 கேளே கட்டும் கிளையும் கணவனும்.
- கை
- 913 கைக்கிளை யாழ்சாரம் மொருகலைக் காமமும்.
- 914 கைத்தல் கிணறு கசப்பு மாகும்.
- 915 கைதுவாமை கைமொழி யாமையும்
படை விசற் பறுமென்ப பகர வாகும்.
- 916 கைத்துப் பிபாண்ணும் வெறுப்பு மாகும்.

(பிரதி—1. புட்டிசுறு.

- 867 கைபடை வகுப்பு மொழுக்கரும் கரமும்
சிறுமையும் குற்றஞ் தக்கையு சார்பும்
ஒப்பணையு மிடமு கஞ்சு மாகும்.
- கோ
- 868 கொக்குமா மரமும் குரண்டமு மூலமும்
குதிரையுஞ் செக்காயும் கூற வாகும்.
- 869 கொக்கரை வில்லுஞ் சந்தும் வளையு
பாணியு மெனவே பகர வாகும்.
- 870 கொக்கு மலர்த்தாது மணமும் தேனும்.
- 871 கொச்சை கொச்சையும் வெள்ளாடு மாகும்.
- 872 கொச்சி கொச்சியு 2 தீயு மாகும்.
- 873 கொட்டித் திரிதலுஞ் சமுந்ரியு மாகும்.
- 874 கொடுப்பை குன்றவியுக் தாம்பையும் குளமும்
பச்சிலையு மென்ப பகர வாகும்.
- 875 கொடியகரும் பின்னையும் வல்லியுக் தலசுமும்
ஒழுக்கு மெனவே உரைக்க வாகும்.
- 876 கொடியன் கேதலுக் கொடியனு மாகும்.
- 877 கொடிய பூசும் கருவிப்பற்றும்
சதப்பு மெனவே சமுற வாகும்.
- 878 கொட்டி 3 பார்த்திடு குறியும் கூட்டமும்
வாயிலும் கூத்தும் வழக்க வாகும்.
- 879 கொண்டை மயிர்முடியு மிலக்கைக் களியும்.
- 880 கொண்மூ விண்ணு மெரு மாகும்.
- 881 கொண்டல் தீக்காற்று மெருமும் கூதிரும்.
- 882 கொத்தன் பெண்மயிரும் குறாமையிற் கொத்தும்.
- 883 கொப்பர முண்கையு மல்லையு மாகும்.
- 884 கொம்புவீழ் கிளையு முட்டையு மாகும்.
- 885 கொம்பமை கைகுவித்தக் கொட்டியு மினமையும்
முலையும் வட்டமும் திரட்டியும் கொம்பமையும்
அழகுக் திட்டையும் 4 வலியு மாகும்.
- 886 கொல்லை கொல்லையு 5 கொலையு மாகும்.
- 887 கொல்கொலைக் கேவலு மசையும் வகுத்தமும்
ஐயமும் கருங்கொலுஞ் செங்கொலு மாகும்.
- 888 கொல்லியோர் பண்ணுமோர் வெற்பு மாகும்.
- 889 கொற்றம் வெற்றியு மரசியலு மாகும்.
- 900 கொற்றி கோவினம் கன்றுக் தூக்கையும்
கொற்றியு மெனவே கூற வாகும்.
- 901 கொண்பய னில்லாச் சொல்லும் பொழுதும்
பெருமையு மச்சமு மிடைச்சொல்லு மாகும்.
- கோ
- 902 கோகிலம் பல்லியுக் குரக்கும் குறியும்
துவாரமு மெனவே சொல்ல வாகும்.
- 903 கோசுமான் குறியு முறையு முட்டையும்
பண்டா ரமுதி லுறுப்பும் பகரவர்.
- 904 கோகிசுக் சாம வேதமும் கூறையும்
பட்டா டையுமென்ப பகர வாகும்.
- 905 கோடகம் புதுமையு முடியுறுப்புக்குதிரையும்.
- 906 கோடியோ ரெண்ணும் புதுமையு துசும்.
- 907 கோடைவெண் காத்தலும் குதிரையும் வேளினும்
மேல்காற்று மெண் விளம்ப வாகும்.
- 908 கோடு சந்துமுதும் கொம்பும்
கொடுமுடியும் கரையும் வரம்பும் குன்றும்
மாட்டின் கொம்பும் விலக்கி கொம்பும்
மாத்தின் கொம்பும் வழக்க வாகும்.

(பிரதி) 2. தீயு, 3. வார்த்திடு, 4. வடையு, 5. செல்லையு.

- 899 கோட்ட நீர்நிலையும் பட்டப்பையும் கோவிலும் அவ்விய மும்பகக் கூட்டமு க்கரும் கோடபதிய காடுள் குரங்குக் கறக்கும் குரவும் வாசமும் கோணமும் குளமும் உண்கலமும் வயலு முறைக்க வாகும்.
- 900 கோடிக்கக் கொண்டியுத் துதிலும் பூத்தடும்.
- 901 கோட்டக் காத்தனும் சமத்தத்தலுக்கொள்ளும் விளைத்தலு மெனவே வழங்க வாகும்.
- 902 கோட்டக் குரங்குக் குதிரையுக் கோலையும் கொம்பு மயிர்ச்சாத்த மரப்பொ தும்பரும் தேர்மொட்டி மெட்டியுக் செப்ப வாகும்.
- 903 கோட்டி சபையும் கோபுர வாயிலும் கூத்தின் கோட்டியும் கூற வாகும்.
- 904 கோணம் வாளு மூக்குக் குதிரையும் அங்குச முமென வறைய வாகும்.
- 905 கோணல் வளைவுக் பித்தும் கூணும் மாறு கொணலும் வறும் கவாகும்.
- 906 கோதை கைக்கட்டியு மாதற்குக் குழலும் மாலைபுக் காந்து மூடுபுக் சேர்ணும்.

- 907 கோத்திரக் பூமியும் குலமும் மலையும்.
- 908 கோபால் மாறு மிடையரு மாகும்.
- 909 கோமான் பன்றியும் மூத்தோணு மாகும்.
- 910 கோரம்பு மொட்டுக் கோழன் குதிரையும் கொடுமையும் வட்டிலும் கூற வாகும்.
- 911 கோல மொப்பனையும் கொழுத்து நீரோட்டமும் பீர்க்கு மழமும் பன்றியும் கோலமும் பார்க்கு மில்க்கையு மில்க்கைக் கனிபும்.
- 912 கோலவாட் கோலுக் திராட்சியுக் கோலும் கூட்டியு மிரக்கையுக் குதிரையு மத்திகையும் தத்திரியு மம்புக் துதிலையும் தலாமும் முட்கோலு மஞ்சைக் கோலுக்கெக் கோலும்.
- 913 கோலன் வட்டினு மீசனு மாகும்.
- 914 கோழி யுறையுக் கோழியு மாகும்.
- 915 கோவியாறு மத்தியுக் கொழுத்தியுக் புவாது காங்கு மரமும் கொள்வோணும்.
- 916 கோவியியும் விண்ணுக் கவர்க்கமும் பகவும் அம்பு நீருக் குலிசமும் தீக்கு மயிசு மன்னணும் விரணு முறையும் எவலும் குன்ற மியம்ப வாகும்.

யாப்பிலக்கணம்

[274-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

செய்யுள்—கலிப்பா.

சென்ற வார இதழில் கலிப்பாவிற்குரிய இலக்கணமும், அதன் வகையும், அவற்றுள் நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா இணையது என்பதும் கற்றோம். இவ்விதழில் அம்போதாநக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவைப் பற்றிக் கற்போம் :

2. அம்போதாநக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா :—கரைசாரக் கரைசார ஒருகாலுக் கொருகாரக் கருங்கிவரும் நீர்த்தாநகம்போல அளவடி சிந்தடி குறளடி ஆடிய அசையடிக்கிள்த் தாழிசைக்கும் தனிச் சொல்லுக்கும் இடையில் அமைத்த, தரவு, தாழிசை, அம்போதாநகம், தனிச்சொல், சரிதகம் என்னும் ஐந்து உறுப்பார் பாடப்படுவது அம்போதாநக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவாம் :

(a) அம்போதாநக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
(தரவு)

கெடலரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன் தொழுதேத்தக் கடல்கெழு கண்கடநிற் கலந்தொளிரும் வாலுணைய அமுலவிர் சுழல்செங்கண் அரிமாவாய் மலைதானுத் தாரொடு முடிபிதிர்த் தமனியப் பொடிபொங்க ஆப்புன விழிகுருதியகலிட்டு முடனணைப்பக் கூருகிரான் மார்பிடந்த கொலைமலி தடக்கையோய்!
(தாழிசை)

முரசதிர் வியன்மதரை முழுவுதாஉம் தலைபனிப்பப் புணாதொடித் திராண்டிண்தோன் போர்மலைத்த மறமல்

[வர்
அடியொடு முடிபிறப்புண் டயர்ந்தவர் நிலஞ்சோப்
பொடிபெழு வெங்கனத்துப் புடைத்ததுநின் புக
[முாமோ?

கலிப்பாவி வியனுலகக் கலந்துடனனிடுங்க வலியிய லகிராழி மாறெதிர்த்த மருட்சோர்வு *மாணுதா ருடம்போடு மறம்பிதிர வெதிர்கலக்கச் சேணுய ரிருவிசும்பிற் செகுத்ததுநின் சினமாமோ ?

பிமணி இனநிரைகள் பர்த்துடன் இளிந்தோடக் கிழாண் எதிர்மலைத் காடொளி எழிலேறு வெரினெறி மருப்பொடியி வீழ்த்துநிறல் வேறுக[மோ எருமளி பெருந்தொழுவின் இறுத்ததுநின் இகலா

(அம்போதாநகம்)

இலக்கொளி மரகதம் எழின்மிகு வியன்கடல் வலம்புரித் தடக்கை மாஅல் நின்னிறம்; விநிமிணர்க்கோக்கமும் வெந்தெரி பசும்பொணும் பொருகனி ருட்டோய்! புறையும் நின்னுடை.

[இவை காற்சீர் ஓடி, இரள்கம்போதாநகம்—பேரெண்]
கண்கவர் கதிர்முடி, கனலுஞ் சென்னியை. தண்கடர் உறுபகை தவிர்ந்த ஆழியை. ஒலியியல் உவனம் ஒங்கிய கொடியினை. வலிமிகு சகடம் மாற்றிய அடியினை.

[இவை காற்சீர் ஓடி, கண்கம்போதாநகம்—அளவெண்]
பேரவுணர்க் கடந்தோய் நீடு. புணர்மருதம் பிளந்தோய் நீடு. நீரகலம் அளந்தோய் நீடு. சிழல்கிசையும் படைடோய் நீடு.

[இவை முச்சீர் ஓடி, கண்கம்போதாநகம்—இடையெண்]
ஊழி நீடு. ஆழி நீடு. உலகு நீடு. அருளு நீடு. உருவு நீடு. அறமு நீடு. அருவு நீடு. மறமு நீடு.

[இவை இரு சீர் ஓடி, எட்டு அம்போதாநகம்—சிற்
றெண்.]

(தனிச்சொல்)
என வாங்கு,
(சரிதகம்)

அடுத்தி லொருவநிற் பரவுது மெக்கோன் தொடுகழல் லொடும்பூண் பகட்டுடலில் மார்பில் கயலொடு கலந்த சிலையுடைக் கொடுவியிப் புயலுறழ் தடக்கைப் போர்வேல் அச்சுதன்

தொன்று முதிர்கடல் உலக முழுதூடல் ஒன்றுபு திகிரி உருட்டுவோன் எனவே.' இஃது எட்டிம் பதினாறு மென்று சொல்லப்பட்ட முச்சீர் அடியும் இருசீர் அடியும் நான்கும் எட்டி மாய்க் குறையு வந்த அம்போதாங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.

(b) அம்போதாங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா (தரவு)

நல்லிளர் திருமணியும் நன்பொன்னும் குயின்றழகார் இலக்கெயிற் தழலரிமான் எருத்தஞ்சேர் அணையின்மேல் இருபுடைய மியக்கரசர் இணைக்கவரி எடுத்தெறிய விரிதாமம் துயல்வருடம் வெண்குடைமூன் றுடனீழற்ற வண்டாற்ற நாற்காதம் வகைமாண உயர்க்தோற்கும் தண்டனிர்ப்பும் பிண்டிக்கீழ்த் தகைபெறவிற் திருத்தனை [யே.]

(தாழிசை)

ஒல்லாத சிறப்புணர்த்தும்
ஒளிவட்டம் புடைசூழ
எல்லார்க்கும் எதிர்முகமாய்
இன்பஞ்சேர் திருமுகத்துள்
ஏர்மலர மணிப்பொய்கை
எழிலாம்பற் பொதிபழி
ஊர்களோடு மென்முனைத்த
ஒளிவட்டத் தமர்ந்தன்றே?
கனல்வாயிற் குறடாகக்
கனல்பைம்பொன் சூட்டாக
இனமணி ஆரமா
இயன்றிருள் இரிந்தோட
அந்தாத் துருணநின்
அலர்கதிர் அறவாழி
இந்திரனும் பணிந்தேத்த
இருவிசும்பில் திகழ்ந்தன்றே?
வாடாத மணமாலை
வானவர்கள் உள்ளிட்டார்
நீடாது தொழுதேத்த
நிறஞ்சேர்ந்த பெருங்கண்ணும்
முகிழ்பரிதி முகநோக்கி
முறுவலேத் துன்னெகிழ்த்து
திகழ்தகையை குடைபுடைசூழ்
திருந்தகுழல் தினைத்தன்றே?

(அம்போதாங்கம்)
மல்லல் வையகம் அடிதொழு தேத்த அல்லல் நீத்தக் கற்புணை ஆயினை; ஒருதணி வழிய உயிர்க்கரண் ஆகி இருதணி ஒருபொருட் கியல்வகை கூறினை.

[இவை நாந்சீர் ஈரடி இரண்டம்போதாங்கம்]
ஏடலர் தாமரை ஏந்தும் நின்னடி;
வீடோடு கட்டினை வினைக்கும் நின்மொழி;
வீருப்புறு தமனியம் கிளக்கும் நின்னிறம்;
ஒருத்தல் கூறி உருந்தும் நின்புகழ்.
[இவை நாந்சீர் ஓரடி காவுக்கம்போதாங்கம்]
இந்திரரும் இந்திரன் நீ;
இணையிலா இருக்கையை நீ;
மந்திர மொழியினை நீ;
மாதவர்க்கு முதல்வனும் நீ;
அருமைசால் அறத்தினை நீ;
ஆருயிரும் அளித்தனை நீ;
பெருமைசால் குணத்தினை நீ;
பிறர்க்கரியாத் திறத்தினை நீ.

[இவை முச்சீர் ஓரடி எட்டம்போதாங்கம்]
பரமன் நீ; அருளும் நீ;
பகவன் நீ; அறமும் நீ;
பண்ணவன் நீ; அன்பும் நீ;
புண்ணியன் நீ; அணைவும் நீ;
உரவன் நீ; பொருளும் நீ;
சூரவன் நீ; பெருப்புடும் நீ;
ஊழி நீ; பூய் நீ;
உலகு நீ; பீனையும் நீ.

[இவை இரு சீர் ஓரடிப் பதினாறம்போதாங்கம்]
(தனிச்சொல்)
எனவாங்கு,
அருணை ஒருவநிற் பரவுதம் என்கோள்
திருமிகு சிறப்பில் பெருவரை அலகத்
தென்மிகு தானைப் பண்ணமை நெடுந்தேர்
அன்னல் யானைச் செங்கோல் விண்ணவன்
செருமுனை செருக்கறத் தொலைச்சி
ஒருதனி வெண்குடை ஒங்குக எனவே.'

இதனுள் எட்டிம் பதினாறும் என்று சொல்லப் பட்ட உறுப்புக் குறையாமல் வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

தேவகி

அக்கியாயம் 9.

[266-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அன்மறுதல் கோமளம் என்னோடுமிக நெருங்கிப் பழகிவந்தான். ஒழிந்த நேரங்களில் அடிக்கடி என்னரை வந்து வார்த்தையாலவோர். ஒவ்வோர் வேளை தம் குறிப்பம் உற்றுந நிலையையும், விஜயன் கட்டுக் கடங்காமல் திரிவதையும் பற்றிக் கூறுவான். சேகரனும் அவன் மனைசீயும் ஓர்பத்திரிகைகடத்துவ தாகச் சொல்லி வஞ்சித்த விதமும், ஓர் மாதர் மஹா நாடு கூட்டியதால் பொருள் ஈஷ்டமடைந்ததையும் கூறிவருந்தவான். கோமளம் இவ்வளவு உறவு தந்து

பழகுவது எனக்குப் வியப்பையே விளைவித்தது. என் மாமன்குறிப்பம் உற்ற நிலைக்கு மிகவும் வருந்தினேன். கோமளத்திற்குத்தேறுதல் கூறி, அடிக்கடி அவருக்கு இராமாயணப் பாக்களைப் படித்துக்காட்டிவந்தேன். இன்னபடி ஒருவரால் கழிந்தது. நானாக நானாக என் மனம் சித்தனாசை நாடியது. மாமி எனக்கென்று வைத்திருக்கும் செய்தியை அறிபவேண்டுமென்றும் ஆவனும் அதிகரித்தது. மாமியோ என்னை யழைக்க சிலலை. இனி என்ன செய்வது என்று தையம்மாளுடன் கலந்த யோசித்தேன். தையம்மாள், சமயம் பார்த்துச் சொல்வதாகவும் அப்பொழுது நானே நேரில் சென்று விஷயத்தைத் தெரிந்துகொள்ளுமா

என்றும் கூறினார். நன்றை எண்ணி நான் அவ்விரவைக் கழித்தேன்.

பொழுது விடிந்தது; பகலும் வந்தது; பிற்பகலும் வந்தற்றது. ஒவ்வொரு நிமிடமும் தையம்மாள் வந்தழைக்கும் நேரமா யிருக்கவாகாதா என்று எண்ணியெண்ணி யேங்கினேன். என்னுக்கம் அகலத் தையம் மாள் வந்து, “இனி உன் மாயி பிழைப்பது அரிது என்றே தோன்றுகின்றது. சரவேகத்தினால் பிதற்று கின்றார். உன்னையும் பற்றி இடையிடையே பிதற்று கின்றார்” என்று கூறி யழைத்தாள். மேன்மாளம் சென்று, மாயியின் அருகு சென்று கின்றேன். என்னைக் கூர்ந்துகொண்டு, “இன்னும் இங்கிருக்கின்றாயா? நன்று நன்று” என்றுகூறிச் சிறித்தான். அவன் சிறிப்பு எனக்குப் புதுமையாய்ப்புருந்தது. “அடி பெண்ணே, எங்கு வந்தாய்” என்றார்.

“எனக்கு நீ வைத்துள்ள செய்கியை அறிந்து செல்ல வந்தேன்” என்று கூறினேன்.

“அவசரமோ. இங்கு இருக்கப் பிடிக்கவில்லையோ? வெளியிலே போகப் பழகிய காளுக்குத் தினவு அதிகமாகத்தானிருக்கும். சற்றுப்பொழுது குடியொன்றும் கெட்டுவிடாது” என்ற முகவுரையுடன் என் மாயி ஆரம்பித்தாள்:—

“அடி, பெண்ணே, நான் இனிப் பிழைக்கமாட்டேன். காலனது நடமாட்டம் என் கண் முன்னே தோன்றுகின்றது. சந்தோஷ முறுவாய்.....”

“ஒன்றுதனக்குக் கூறிவிடவேண்டும். அது என் மனத்தை உறுத்துகின்றது. அதைக் கூறவிடில் நான் அமைதியுடன் சாக முடியாது.”

“அடி பெண்ணே, தேவகி, உன் மாமன் இறக்கு முன் ஒருநாள், நீ துயின்றிருக்கும் வேளையில், உனது சிறிய தந்தை வந்துள்ளார் என்றும் வரை இம்மீனியில் நீ இருப்பதற்குக் கான் இடைபூரூய் இருக்கவாகாதென்று சொல்லிச் சத்தியம் செய்யச் சொன்னார். சத்தியம் செய்தேன். இச்சத்தியம் தவறாமாயின் நானும்என் மக்களும்கேடுறவோம்என்றும்சபித்தார். இச்சபாய் எங்களைச் சேரும்படி: நீ யாருக்குத் தெரியாது ஒழிவிட்டாய். சொத்திழந்தேன். என் மக்கள்

நலமிழந்தனர் நானும்உயிரிழக்கப்போகின்றேன்.என் மனைவியில் வளர்ந்த நீ எமக்குச் செய்த நன்றி யிது.”

“நீ இம்மனைவியினுறு நீங்கிய பின்னர் உன் சிறிய தந்தையினிடமிருந்து இரண்டாயிரம் ரூபாயும் ஒரு கடிதமும் வந்தது. அந்த ரூபாய், சேகரன் அடித்த கொள்ளையில் சேர்த்து விட்டது. கடித்ததையும் உன்னிடம் சேர்ப்பிக்கவில்லை. இனியும், என் மக்கள் கேடுற வண்ணம் காக்கவே இதை உன்னிடம் கூற கின்றத்தேன். கூறியும் விட்டேன். இனி நீ போய்வரலாம்.” என்று முடித்தான்

“விடை தந்தாய், போகின்றேன். என் தந்தையார் கடிதம் எங்கே. நான் பார்த்தேன்.” என்று சொல்லத் தையம்மாளும்கோமாளமும் தேடினர். கடித்ததைக் காணவேண்டுமென்று என்னுள்ளம் துடித்தது. கடிதம் அகப்படவில்லை. அவ்வேளை விஜயன் அங்குவந்து “கடிதமா தேடுகின்றீர்கள். அன்றே பல்பொடி மடித்துவிட்டேன்” என்று சொல்லிச் சொன்னார். “அட பாடி” என்றேன்; சேர்ந்து தரை சாய்ந்தேன். பணத்தைப்பற்றி நான் வருந்தவில்லை. என் சிறிய தந்தையார் கடிதத்தைக் காணமுடியாமற் போயிற்றே என்று கதறினேன். என் மாயிக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. “அடி பிடாரி, நீட்டாதே வாயை, நீ பாடி, இல்லையெல் இவ்விட்டை விட்டகன்று எம் குடும்பத்தைக் கெடுப்பாயா? உன்னை நான் வெறுக்கின்றேன். என் உயிரேஎன்எவையில் உன்னைவெறுப்பேன்” என்று சேறினார்.

“அம்மடி, புண்ணியவதி, நன்றாக வெறு, நீ என்னை வெறுக்கலாம். எனக்கு நீ இழைத்த தீமையெல்லாம் என் மாமன்பொருட்டு நான் மறக்கின்றேன். எனினும் என் தந்தையார் கடிதம்என் கை சேர வொட்டாமல் இம்மனைபுளார் செய்த சதியை நான் ஒரு நாளும்கு மறக்கமுடியாது. இந்தச் செய்தியைச் சொல்ல என்னை விளக்கு அழைத்திருக்க வேண்டாமே” என்றுகூறி விட்டுக் கண்ணும் கண்ணீருமாய் என்னரை வந்த சேர்ந்தேன்.

அன்று இரவே அவரும் இறந்தார். சவக்கிரியையும் முறையிலே நடத்தது. பதினாறு தினங்கள் அங்கே தங்கிவிட்டுப் பின் சித்தூர் திரும்பினேன்.

அ ப் ப ர்

அப்பரும் அறுபத்தாநான்கு கலைகளும்—30. விவாகரணம் ,

[37]-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

(ii) முற்றுகர வோசையும், பொருள் வேறுபாடும் குற்றியலுகரமாய் இசைக்கப்படும் ஒரு சொல்லின்சுரம், முற்றியலுகரமாய் இசைக்குமாயின், உடனே அச்சொல்லின் பொருள் வேறுபடுமென்பது ஆன் றேர் தணிப்பு. இதையெண்ணித் தொல்காப்பியனார், ஹந்தை பெண்ணும் முறைப்பெயரின் உகரம் குற்றியலுகரமாயினும், முற்றியலுகரமாயினும், அச்சொல் ஒன்றே என்றும், பொருள் வேறுபடு அடையாதென்றும் மொழிகின்ற குத்திரக் காண்க:—

“முற்றியலுகரமொடு பொருள்வேறுபடா தப்பெயர் மருங்கி விழிய வன்”

தொல் - மொழி மரபு 88.

என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர், “காது, கட்டு, சந்து, முருக்கு, தெருட்டு என்பன முற்றுகரமுந் குற்றுகர முமாய்ப் பொருள் வேறுபட்டு கின்றும்போல, ஹந்தை யென்று இத்தழுவியித்த முற்றக் கூறிய விட்டத்தும், இத்தழுவியாமற் கூறியவிட்டத்தும் ஒரு பொருளை தந்தவாய் காண்க” என்று உரை கூறுவார். இவற்றின் சிலவற்றை அப்பர் தேவாரத்தின் மொழிகளாலும் விளக்கலாம்.

கட்டறுத்துக் கடிதெழு துதுவர் பொட்டறுக்கிப் புறப்படா முன்னமே அட்ட மாமலர் குடும்வாட்ட போக்கிநீர் கிட்ட மாகி இன்னையடி யெத்தமே.

திருவாட்டபோக்கி - திருக்குறள் 1079.

இதில் “கட்டமுத்து” என்பதில் (கட்டு+அறுத்து) கட்டு என்பதில் உள்ள உகரம் குற்றியலுகரம் என்பது வெளிப்படை. மற்றும், கட்டி வாங்கக் கபாலங்கைக் கொண்டில் அட்ட மாக்கக் கிட்டத்தடி வீழ்ந்தில் கிட்டன் சேவடி. சென்றெய்திக் காணிய பட்ட கட்டமுற் றராம் கிருவோடு.

இலங்கபுராணத் திருக்குற்தொகை 7.

என்னும் திருப்பாசரத்தில் “கட்டு” என்பதன் சற்று கரம் குற்றியலுகரமல்லாமல், முற்றுகரமே ஆவதுடன் என்று மாணவர்களுக்குச் சந்தேகம் தோன்றாமாத வால், அதை இங்கு விவரமாய் ஆராய்வோம்:—

இந்தச் செய்யுளானது ஆங்கிலத்தில் (Trochee) டிரோகி யென்னும் அலகு முறையில் நிற்குமாதலால் வற்புறுத்தும் ஒசையுள்ள சீருக்குப் பின்னர் வற்புறுத்தா வேகையுள்ள சீர் மாறிமாவிருவதைப் பாடும் போது காணலாம். ஆங்கில யாப்பு முறையில் விளக்குதல் தமிழ்ச் செய்யுளுக்கு மரபன்றென ஆட்சேபம் நேருமாதலால் நமது யாப்பிலக்கண முறையில் அலகிட்டுக் காண்போம். முதற் சீர்கள் நான்கும் ஒரே அளவு வாய்தாலன்றி இசையில் ஒசை கெடுமென்பது யாவரும் அறிந்ததே. ஆதலும் 2, 3, 4-ம் அடிகளின் முதற்சீர்களின் அளவு நான்கு மாத்திரையாயின், முதலடியின் முதற்சீரும் மூன்று மாத்திரைக்கு அதிகப்படவேண்டுமென்பது சிச்சமம். இவற்றுள் 3-ம் அடியின் முதற்சீர் “கிட்டன்” என்பது நான்கு மாத்திரையளவாகும். * “கிட்ட” என்பது இரண்டு மாத்திரையுடம் “டன்” என்பது இரண்டு மாத்திரையுடமாக, “கிட்டன்” நான்கு மாத்திரையாகும். 2-ம் அடியின் முதற் சீரான “அட்ட” வென்பதும், 4-ம் அடியின் முதற்சீரான “பட்ட” வென்பதும் மூன்று மாத்திரையளவில் நிற்கவில்லை. நாலாவது அடியை, “பட்டகட்ட” என்று சேர்த்து மொழிந்தாலன்றி, “பட்ட” என்பதன் சற்று அகரம் ஒரு மாத்திரையளவுடன் சில்லாமல் இரண்டு மாத்திரையளவுக்குக் குறையாது ஒலிப்பதை, சாதாரணமாய்ப் பாடும்போதே காணலாம்.

இவ்வகரமானது கீழ்வரும் கற்புராணச் செய்யுளில் “செய்த” என்னும் சொல்லின் சற்று அகரம் போல் ஒலிப்பது புலப்படும்:—

முந்தொரு காலத்தின் மூலகலக் தன்னில் வந்திடு முயிர்சேய்த வல்லினையதனாலே யந்தமின் மறையெல்லா மடிதலை தடுமாறிச் சீர்திட முனிவோருந் தேவரு மருகுந் தீர்.

என்னும் செய்யுளில் “செய்த” என்பது நெடிய அந்தத்தில் பெற்றதுபோல் மாத்திரையளவு இசையில் பெறும்; சூரிலைப் போல் மாத்திரையளவு குறுக்கிப் பாடின இசைகெடுமென்பது தின்னம். மொழியின்

* இதற்கு விதி

- (i) “குற்றியர் தனக்குரிய மாத்திரை குறித்தார் ஒற்றதை யடுத்தறையி னென்றுதனி சிந்திப்பற்றவயிர் மாத்திரை யாண்டென வகுத்தார் ஒற்றதை யடுப்பினு முணர்ந்தயிய வல்லார்.
- (ii) சீண்டலுயி ரொற்றடைய சீண்டல திரண்டும் சீண்ட லுயிரே, தனி சிசுந்தக் குறிலொன்றே மாண்ட விதானமவை வைத்தது பொருத்த வான்வெரு மீண்டுனி யல்வருடையுமாதே.

விரும்பப்பாவியல்.

அந்தத் துறைகுன்றியவக் கரமே சந்தத் தினிளீடுயிராஞ் சமமாய் வந்துந் திரிசீர் கையாய் வழியாஞ் செந்தா மரைசேர் திருவா ணுதலை.

என்னும்விரும்பப்பாவியின் விதியைக் கொள்க *.

இவ்வாறே மேற்கண்ட அப்பர் செய்யுளிலும் “அட்ட”, “கட்ட” என்னும் சொற்களின் நறு ஆகிய ‘அ’ என்னும் எழுத்தை, குற்றியர் ஒசைபுறத்தில் லாமல் நெடிவேகையைக் கொண்டே ஒலிப்பது காண்க. எனவே, இம்மூன்று அடிகளிலும் நான்கு மாத்திரை அளவு முதற் சீர்கள் பெற்று விளங்கும் காலை, முதற்சீரான ‘கட்டு’ என்பது நான்கு மாத்திரையளவுபெற்றே இசையின் கண் சற்றேறக்குறைய நிற்கவேண்டுமென்பதும் விதியின்றே. ‘கட்டு’ என்பதுவன்றொடர்க் குற்றியலுகரமாயின், அச்சொல்லானது இரண்டரை மாத்திரையே பெறும். அதனால் சூரல் எழாமல் இசையில் இடறும். நாம் பாடும்போது முதலடியை

“மட்டே வாங்கக் கபாலங்கை கொண்டில்” என்பதுபோல் பாடுவதால் “கட்டு” என்பதுதான் சற்று உகரம் முற்றுகர மென்பதற்கு ஐயுறவில்லை.

இவ்வாறே

கத்து காளி கத்தாநி வித்தவர்

மத்தர் தாங்கட லுரினம் யானத்தார்

ஒத்தொல் வா தன செய்துழல் வாரொரு

பித்தர் காணும் பெருமா னுட்களே

திருக்கடலூர் மயானம் - திருக்குற்தொகை 5.

என்னும் திருப்பாசரத்தில் “கத்து” என்பதும் நான்கு மாத்திரைச் சீராதலால், குற்றியர் லுகரமாகாதது. இதாவிரைந்த உகர உச்சரிப்புப்பெற்றபின்னரே காளி யென்னும் மொழி இசையிலெழுவதால் முற்றியலுகரமே. இவ்வாறு சந்தார் தேவாரத்திலும் “காது” என்னும் மொழி சாதாரணமாய் நெடிற்றொடர் குற்றுகரமாய் ஒலிப்பதன்றி, சந்தத்தின் தன்னையால் முற்றுகரமாவது காண்க:—

காது பொத்தரைக் கின்னர ருமுவை

கடிக்கும் பன்னகம் பிடிப்பருஞ் சீயம்

கோதின் மாதவர் குழுவுட்கு கேட்பக்

கோல வால்சிறுல் கீழும் பகர

ஏதஞ் செய்தவ ரெய்திய வின்ப [தேன்

மியானும் கேட்டுநின் நினையடி யடைந்

நீதி வேதியர் சிறையடி குலகில்

நிலவு தென்றிரு கின்றியூ ரானே.

திருசின்றியூர் - பண்-தக்கேசி 6.

இதன்பின்வரும் வன்றெண்டர் பாடியசெய்யுளில் “கோடு” என்னும் நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம்; அதன் தன்மை மாறாது பயன்படுத்தும்காலை, ஏனைய அடிகளின் முதற் சீர் குற்றியலுகரமாயும் ஐகாரக் குறுக்கமாயும் உள்ள இதுதி பெற்ற சொற்களாகி அமைந்திருப்பது காண்க:—

கோடு நான்குடைக் குஞ்சரங் குறுங்க

நலங்கொள் பாதநின் தேந்திய பொழுதே

பிடு கிணியிசைப் பெருமையுப் பெற்ற

பெற்றி கேட்டுநின் பொற்கழ லடைந்தேன்

* தாயுமானவர் “அங்கிற் செலுதபடி யெங்கும் பிரகாசமாய் ஆகந்த பூர்ந்தியாடி” என்னும் செய்யுளில் ‘இ’ என்பது ‘இ’ என்று ஒலிக்காது, “இஇ” என இசையில் ஒலிவது காண்க.

பேடை மஞ்சளையும் பிணைகளின் கன்டும்

பின்னைக் கிள்ளையு மென்பபிறை ததலார்

நீடு மாடங்கள் மாளிகை தோறும்

நிலவு தென்றிரு கின்ற நியூகாரணே.

திருகின்றியிர் - பண் - தக்கேரி 7

இங்கு "பேடை" என்பது ஐகாரக்குறுக்கம் பெற்.

மது. இதற்குத் தொல்காப்பிய விதி:—

ஔர பாரு மிடனுமா ருண்டே

தேருக் காலை மொழிவயி னுன

(மொழி மரபு 57)

இச்சூத்திரத்திற்கு நச்சினுர்க்கினியர் உரை பின் வருமாறு காணலாம். *

"ஒரு சொல்லிடத்தே நின்ற ஐகார ஔகாரங்கள் ஆராயுமிடத்து ஒரு மாத்திரையாய் நிற்கும் இடமும் உண்டு † என்றவாறு.

உம்மையான் இரண்டு மாத்திரை பெறுதலே வலியுடைத்தாயிற்று. இடனுமென்றது ஒரு சொல்லின் முதலிடை கடையென்றும் மூன்றிடத்தும் குறையும்; அது செய்யுட்களின் ஔசையிடப்பட்டொலிக்கு மிடத்தும் குறையு மென்றற்கு உதாரணமாம். இவைகளை ஔசையால் அறிவதே எளிய வழி. குற்றியலுகாரம் மற்றைய சார் பெழுத்துக்களைப்போல்

சார்ந்துவரி எல்லது தமக்கியல் பிலவெனத்

தோந்து வெளிப்படுத்த வேண்டு மூன்றும்

தத்தம் சார்பிற் பிறப்பொழி சிவணி

யொத்த காட்சியிற் நம்மியல் பியுணம்

(தொல் - பிறப்பியல் 101).

† உதாரணம்—கைப்பை, குவளை. மேற்கூறிய பேடையும் அல்லவோரியாம். அதன் ஒரு குறையிழன் ஔசையிடப்பட்டொலிக்குமென்பதை இசையிலறியலாம்.

என்பர் ஆசிரியர். முற்றுக்கரமாயின் தனக்கியல்பு இஃதென வெளியிடக்கூடியதாய் மெய்பின்மேல் ஊர்ந்து வரினும் அதைச் சார்ந்ததாய் இயலாது. உச, முச என்னும் இருமொழிகளின் சுற்று உகாரம் முற்றியலுகாரம் எனக் காட்டுவான், "உச்சகார மிருமொழிக்குறித்தே" (மொழிமரபு. 75) என்பார். மற்றும் முற்றியலுகாரம் சந்தியில் தனியே கெடும். ஆதாவது, தான், ஏறியமெய்ப்பைவிட்டு, உகாரம் கெடுவது முற்றியலுகாரப் பண்பாகும். இதற்கு

"சுட்டு முதலுகார மன்னொழி சிவணி

யொட்டிய மெய்பொழித் துகாக் கெடுமே"

(தொல் - உருபியல் 176).

என்பர் தொல்காப்பியனார். இத்தகைய பரிட்சைகளால் குற்றியலுகாரமா, அல்லது முற்றியலுகாரமாவென நிச்சயித்தபின்னரே, அச்சொல்லின் பொருள் இதுவெனத் துணிதல் நன்று:—

"எழுத்தோரன்ன பொருடொரி புணர்ச்சி

யிகையிற் நிதிதல் னிலையு பண்பே" *

அவைதாம்

"முன்னப் பொருள புணர்ச்சி வாயி

னின்ன வென்று மெழுத்துகட னிலவே" *

தொல் - புணரியல் 141

என்பர் தொல்காப்பியனார்.

† "எப்பொய் முன்னரும் வல்லெழுத்து வருவழி

யக்கினிற்று மெய்ப்பிசையெடுக்கெடுமே

குற்றியலுகார முற்றத்தே தோன்றாது"

தொல் - புணரியல்; 129

* இச்சூத்திரங்களின் நச்சினுர்க்கினியர் விருத்தியுரையே நோக்குக.

தமிழ்ப் பாடம் 65.

கன வெண்பா—கலி நீங்கு காண்டம்

[278-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

தூன்னைப் பார்க்கவேண்டுமென்ற வோர் ஆசையால் வந்திருப்பதாகச் சொன்ன இருதுபன்னனுக்கு வீமன், தங்கும் மனை முதலியன அமைத்துத்தந்து போய்பின், தமயந்தி பாசுளும்ப் போர்த்துள் வாகுங்கள் தான் தன்னுயிர் நாயகனாவென்று சோதித்த செய்தியை இனிவரும் சில செய்யுள்கள் செப்புகின்றன.

ஆதி நெடுந்தேர்ப் பரிவிட் டவையாற்றிக் கோதி ஷடிசிற குறைமுடிப்பான்—மேகிக்கடைவாயிற் கார்நிலம் கண்ணிழிக்கு நாடன் மடைவாயிற் புக்கான் மதித்து. 54.

கருத்து:—குதிரைகளைத் தேரீனின்ற அழித்து இரோப்பாற்றியபின் நான் மடைத்தொழிலும் செய்யவேண்டியவனாகையால் சமையலறைக்குட் சென்றேன்.

ஆதி மறைநூ லினைத்துந் தெரிந்துணர்ந்த நீதி நெறியாளர் நெஞ்சம்போல்—யாதும் நிரப்பாம லெல்லா நிரம்பிற்றே பொற்றேர் வரப்பாகன் புக்க மனை. 55.

பதப்பீரீவு:—ஆதி மறை நூல் அனைத்தும் தெரிந்து உணர்ந்த நீதி நெறியாளர் நெஞ்சம்போல் யாதும் நிரப்பாமல் எல்லாம் நிரம்பிற்று ஏ பொன்றேர் வரம் பாகன் புக்க மனை.

அன்வயம்:—பொன்றேர் வரப்பாகன் புக்கமனை, ஆதி மறைநூல் அனைத்தும் தெரிந்து உணர்ந்த நீதி நெறியாளர் நெஞ்சம்போல், யாதும் நிரப்பாமல் எல்லாம் நிரம்பிற்று.

பதவுரை.

பொன் - பொன்னாங்கிய தேர் - தேரைச் செலுத்துகின்ற வரம்-நிறந்த பாகன் - சாரதியாங்கிய நளன் புக்க - சேர்ந்த மனை - சமையல் அறைபானது, ஆதி - யாவற்றிற்கும் முதலாங்கிய மறைநூல் - வேதசாஸ்திரங்கள் எல்லாம் தெரிந்து - சுறறு உணர்ந்த - (அவைகளின் உண்மைப்பொருளை யும்) உணர்ந்த

நீதி - நீதியாகிய

நெறியாளர் - மார்க்கத்தை யுடையவர்களது நெஞ்சம்போல் - மனத்தையப்போல் யாதும்-(சமையலுக்கு வேண்டியவை) ஒன்றும் பிரப்பாமல் - சேகரிக்காமலே எல்லாம் - எல்லாவித உண்டிகளாலும் நிரம்பிற்று - நிரம்பியதாயிற்று.

விரிவுரை:-எனன், முன் அக்கினிபகவான் கொடுத்த வரத்தினால் சமைப்பவன் ஆதலால் சமையல்கருவிகள் ஒன்றும் அவனுக்கு வேண்டியதில்லை. வரப்பாகன் என்பதற்குச் சிறந்த பாகன், என்று பொருள் சொல்வதுடன், வரத்தினால் சமைக்கின்றவன் என்றும் சொல்லலாம். இவன், சமையலுக்குரிய கருவிகளும் பண்டங்களும் தேடாமல், சமைப்பதாகிய முயற்சியும் செய்யாமல் இருக்க, அம் மடைப்பள்ளி எல்லாம் நிறைப்பெற்றதற்கு உபமையாய்ப் புகழேந்தி, "ஆதிமறை நூல் அனைத்துந் தெரிந்து உணர்ந்த நீதி நெறியாளர்" நெஞ்சத்தை எடுத்திங்குக் காட்டுகின்றார். வேதங்களை உருச்செய்த வாயால் மாத்திரம் சொல்லித்திரிவதால் பயனில்லை என்பதைத் தெரிவிக்கும்பொருட்டித் "தேறிந்து உணர்ந்த" நீதி நெறியாளர், என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

மறைநூல் அனைத்தும் தெரிந்து, இப்பிரபஞ்ச மெல்லாம் பிரம்ம மயமானது என்பதை உணர்ந்தவர் நெஞ்சத்தில் தனக்கென்று ஒன்று இல்லையென்றும் குறை எந்நாளும் நோகாது. தன்னுடைய தனி உடைமையாய் இது இருக்கவேண்டும், அதுவும் இருக்கவேண்டும், என்றென்று அவாவித் தேடித்திரிகின்றவன் நெறையுதான் பெற்றாலும் அவன் தனம் பின்னும் குறைபுடன் கூடியே இருக்கும். வேதநூல்களைக் கற்றுணர்ந்தவர்கள் தான் என்றும் தனதென்றும் உலகத்தினின்றும் பிரித்துக் கொள்ள மாட்டார்களாதலால் பிரபஞ்சமடங்கலும் அவர் உள்ளத்தே அடங்கியிருக்கக் குறைவற்ற மனத்தை உடையவர்களாவார். இந்த விஷயம் எல்லாரும் எங்கும் அறிந்ததொன்றன்று. சிறிதிலரே அறிவார். இருப்பினும் புகழேந்தி, "எனன் புருந்த அறை முற்றிலும் நிறைந்து விட்டது" என்று சொன்ன மாத்திரத்தில் எளிதில் தெரிந்துகொள்ளக் கூடியதற்கு அதை உவமையாய் அமைத்தார். இப்பாசரத்தில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியதில் முக்கியமானது, வரப்பாகன் புகழ்களை எல்லாம் நிரம்பிற்று, என்பது அன்று; மறைபுனைந்த நெறியாளர் நெஞ்சம் நிறைந்திருக்கும் என்னும் வாய்ப்பை. இப்படித் தெரிவாத வென்றைத் தெரிந்ததற்கு உவமைகொள்கின்ற வழக்கம் கம்பருக்கு அதிகம் உண்டு.

இடைச்சாத்திற் றண்ணையிடையிருளி னீத்த கொடைத்தொழிலா னென்றயிர் த்த கோமகன்—
[மடைத்தொழில்கள் செய்கின்ற தெல்லார் தெரிந்துணர்ந்து வாவென் னைகின்ற நெஞ்சாணையாது. [குறள் 56. கருத்து:—தண்ணீர் கானகத்தில் நள்ளிரவில் கை விட்டுச்சென்ற நாயகன் தான் இப்பாகன் என்று சந்தேகித்த தமயந்தி தன்தொழி ஒருத்தியை அழைத்து, "நீ போய் அவன் சமையல் செய்கின்ற விதத்தை எல்லாம் தெரிந்து வா" என்று அனுப்பினான்.

கோதை நெடுவேற் குமரணியார் தங்கையையும் ஆதி யாச னரூகாபம்—போத வினையாட விட்டவனென்ற மேற்செயுபு டென்றான் வையாடிக் கையான் மதித்து. 57..

கருத்து:—“என் மகனையும் மகளையும் அழைத்துக் கொண்டுபோய் அந்தப் பாகன் அருகில் வினையாட விட்டு அதன்மேல் அவன் என்ன செய்திருான் என்பதைத் தெரிந்துகொள்வா” என்று தமயந்தி இன்னொருத்தியையும் அனுப்பினாள்!

இலக்கணம்

ஒலியினால் எழுத்துக்களும், எழுத்துக்களால் சொற்களும், சொற்களால் வாக்கியமும் ஆகின்றன. இவ்வாறு ஆகின்ற வாக்கியங்களில் சொற்கள் ஒன்றை ஒன்று தொடர்ந்து நடக்கின்ற விதங்களைப்பற்றிச் சொல்கின்ற இலக்கணத்தைத் தொடர் இலக்கணம் என்பர்.

வாக்கியத்தில் வார்த்தைகள் ஒன்றோடொன்று தொடர்கின்றபோது அவைகளினுடைய அர்த்தத்தைக் கவனித்தால், ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் அவ்வார்த்தையை அடுத்தவருகின்ற மறுவார்த்தைக்கும் எந்த விதத்தில் சம்பந்தம் ஏற்படுகின்றதென்பது தெரியவரும். “மரத்தால் செய்த பெட்டியை வாக்கினேன், என்பது ஒருவாக்கியம். இப்படிச் சொல்லாமல் “மரப்பெட்டி வாக்கினேன்” என்றும் சிறிதுகூடப் பொருள் வேறுபடவில்லை. முன் வாக்கியமில் “மரத்தால்” என்ற பதத்திற்கும் அதற்கு அடுத்த ‘செய்த’ என்ற பதத்திற்கும் இடையே ஒன்றும் மறைந்திராமலே அவ்விரண்டு சொற்களுக்கும் பொருள் சம்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அவ்வாறே ‘செய்த’ என்னும் சொல்லிற்கும் அதற்கடுத்த வருகின்ற “பெட்டியை” என்னும் சொல்லிற்கும் இடையேயும் ஒன்றும் மறைந்திருக்கவில்லை. அப்படியே ‘பெட்டியை’ என்னும் சொல்லிற்கும் ‘வாக்கினேன்’ என்னும் சொல்லிற்கும் இடையிடும் யாதொன்றும் மறைந்திருக்கவில்லை.

மற்ற வாக்கியத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். ‘மரம்’ என்பது முதல் பதம். அதற்கடுத்த பதம் ‘பெட்டி’. மரம் பெட்டி, என்பது இந்த இரண்டு சொற்களும் தொடர்ந்து நிற்கின்ற இவ்விடத்தில் அவைகளுக்கு இடையே ஆல் என்ற மூன்றாம் வேற்றமை உருபும், செய்த என்ற பயனும் மறைந்திருக்கின்றன. அவ்விதமே ‘பெட்டி வாக்கினேன்’ என்னும்போது ‘பெட்டியை’ என்பதற்குப் பதிலாய்த் தான் ‘பெட்டி’ என்றும்பட்டும் சொல்லுகின்றோமாதலால் ஐ என்னும் இரண்டாம் வேற்றமை உருபுமட்டும் அவ்விரண்டு பதங்களுக்கு மிடையே மறைந்திருக்கின்றது.

இலக்கண நூல்களில் தொடரிலக்கணம் உரைக்கும்போது வாக்கியத்தின்கண் இருக்கின்ற சொற்களில் முன் நிற்பதை நிலைமொழி என்றும், அதை அடுத்த பதம் பின் வருவதை வருமொழி என்றும் அழைப்பர். மறைபுடன் என்பதற்குப் பதிலாய் அதே அர்த்தமுடைய தொகுத்தல் என்னும் பதம் உபயோகிக்கப்படும். வாக்கியத்தில் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் அதற்கடுத்த வார்த்தையோடு சேர்ந்து ஒரு தொடராகும். இப்படி அடுத்த வருகின்ற நிலைமொழி வருமொழி என்னும் இரண்டு வார்த்தைகளுக்கிடையே ஏதொழும்

மறைந்திருக்குமானால் அந்த இரண்டு வார்த்தைகள் சேர்ந்து ஆராதனா நோக்கில்தான் நோடர், என்றும், ஒன்றும் மறைபாதிருக்குமாயின் நோக்கில்தான் நோடர் என்றும் கூறலாம். வாக்ஷயத்தினுள்ள ஒவ்வொரு வார்த்தையும், அதற்கு முன் இருக்கும் வார்த்தையைக் கருதும்போது வருமொழியாயும், அதற்குப் பின் வருகின்ற வார்த்தையைக் கருதும்போது அதனாலே நிலைமொழியாயும் அமையும்.

“குதிரையைப் பிடித்த மரத்தில் கட்டினான்” என்ற வாக்கியத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். இதனில் மூன்று தொடர்கள் இருக்கின்றன:—

முதலாவது, “குதிரையை” என்னும் நிலைமொழியும் “பிடித்த” என்னும் வருமொழியுள் சேர்ந்து ஒரு தொடர். இவைகளுக்கு இடையே ஒன்றும் தொடர்க்கு இல்லையகையால் இது தொகாநிலைத்தொடர்.

இரண்டாவது, முன் வருமொழியாயிருந்த “பிடித்த” என்னும் பதம், இப்பொழுது நிலைமொழியாக, “மரத்தில்” என்ற வருமொழியோடு சேர்ந்து, ஒரு தொடராகின்றது. இந்தத் தொடரும் தொகாநிலைத்தொடர்.

மூன்றாவது, முன் வருமொழியாயிருந்த “மரத்தில்” என்னும் சொல் நிலைமொழியாக “கட்டினான்” என்னும் வருமொழியோடு மட்டுமொரு தொடராகின்றது. இதுவும் தொகாநிலைத்தொடர்.

இன்றொரு வாக்கியம் எடுத்துக் கொள்வோம்:— ஆமை முதலில் அலவன் திடீர் வளங்கூ கைவிட்ட மன்னன் வந்து சேர்ந்தான்.

இந்த வாக்கியத்தில் ஒன்பது தொடர்கள் இருக்கின்றன:—

(1) ஆமை முதலில்—இது விரிந்திருந்தால் ஆமை யினைய முதலில், என்றிருக்கும். ஆமை, நிலைமொழி; முதலில், வருமொழி. இவ்விரண்டிற்கும் மீடில் “உடைய” என்னும் ஆரம் வேற்றுமை உருபு தொக்கு இருக்கின்றது. ஆகையால், தொகைநிலைத்தொடர்.

(2) முதலில் அலவன்—இதனில், “இல்” என்னும்

ஏழாம் வேற்றுமை உருபு விரிந்திருக்கிறது. ஆகையால், தொகைநிலைத்தொடர்.

(3) அலவன் திடீர்—நிலைமொழி. வருமொழி களுக்கு இடையே ஒன்றும் மறைந்திருக்கவில்லை. ஆகையால் தொகாநிலைத்தொடர்.

(4) திடீர்—வன(மை)—தொகாநிலைத்தொடர்.

(5) வன(மை) நாடு—வனமை ஆகிய நாடு, என்றிருக்கவேண்டிய இத்தொடரில் “ஆகிய” என்பது மறைந்திருப்பதால் தொகைநிலைத்தொடர்.

(6) நாடு கைவிட்ட—நாட்டைக் கைவிட்ட—என்று விரியும். இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு “ஐ” தொக்கு இருக்கின்றது. ஆகையால் தொகைநிலைத்தொடர்.

(7) கைவிட்ட மன்னன்—ஒன்றும் மறைந்திருக்கவில்லை; தொகைநிலைத்தொடர்.

(8) மன்னன் வந்து—தொகாநிலைத்தொடர்.

(9) வந்துசேர்ந்தான்—தொகாநிலைத்தொடர்.

தொகாநிலைத்தொடர்களில் ஒன்பது கீதங்கள் இருக்கின்றன:—(1) வினைமுற்றத்தொடர் (2) பெயரெச்சத்தொடர். (3) வினையெச்சத்தொடர் (4) எழுவாய்த்தொடர். (5) விளித்தொடர். (6) வேற்றுமைத்தொடர். (7) இடைத்தொடர். (8) உரித்தொடர். (9) அடுக்குத்தொடர்.

மேற்சொன்ன ஒன்பது வகைத் தொகாநிலைத்தொடர்களையும் இன்ன இன்னது இன்னதொடர் என்று தெரிந்துகொள்வது வெகு கடினம். இந்தத் தொடர்களுக்கு அவ்வப்பொழுது அந்நதன் நிலைமொழியைக் கருதி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது! நிலைமொழி வினைமுற்றப்பிறந்தால் அந்தத் தொடர் வினைமுற்றத்தொடர். “வந்தான் இராமன்” என்ற சொற்றொடரில் நிலைமொழியாகிய “வந்தான்” என்பது வினைமுற்றத்தால் இந்தத் தொடரை வினைமுற்றத்தொடர் என்றழைப்பார். இதனையே “இராமன் வந்தான்” என்று மாற்றிச் சொன்னால், “இராமன்” என்ற நிலைமொழி எழுவாய் அருகத்து முதல் வேற்றுமை யிருப்பதால் அது எழுவாய்த்தொடர் ஆகியேயிருக்கிறது.

காற்று மழை

Shakespeare—“The Tempest”

அங்கம் 1. களம் 2.

[275-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

ஏரியல்:—தலைவ, பொறுத்தருள்க. நின் எவனுக் கேற்றவா நினக்கி, என் ஆயித்தொழிலை அமைதி யுடன் செய்வேன் (1).

ப்ராஸ்பீரோ:—செய்; இரண்டு தினங்கள் பொறுத்து உன்னை நான் விட்டுவிடுவேன்.

ஏரியல்:—அதுவன்றே என பெருந்தகைத் தலைவன்

(2). யாது யான் செய்தல் வேண்டும்? சொல்க, யாது? யாது யான் செய்தல் வேண்டும்?

ப்ராஸ்பீரோ:—போய் நீ உன்னைபோர் நீராமகன்போல் செய்துகொள். ஏனைய கண்ணிகளுக்குக்கெல்லாம் காண்படுவதின்மீதே, உன் பாவைக்கும் என் பார்வைக்கும் அன்றித் தென்பிழை கமையாதே (3). போ, இவ்வருவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதனில் இங்கு வா; ஊக்கமுடன் விரைக.

[ஏரியல் போகின்றான்]

(1) ப்ராஸ்பீரோ அச்சுறுத்தியதற்கு அடங்கிய ஏரியல் இவ்வாறு பணிவிடும் மொழிகின்றான்.

ஆவித்தொழில்—ஆவி உருவமாக இருக்கின்ற ஏரியல் செய்யவேண்டிய எவல்கள்.

(2) இரண்டு தினங்களில் ப்ராஸ்பீரோ தனக்கு விடுதலை தந்துவிடுவான் என்பது கேட்டு மகிழ்ந்து, “பெருந்தகைமையுடைய நீ இவ்வாறு உன் குணத்திற்கு உரிய தையே செய்வீனாய்” என்று ஏரியல் வியந்து வந்தனை யுரிசென்றான்.

(3) இவ்வாக்கியம், ஏனைய வாக்கியங்களைப் போன்றே, ஆங்கில அமைப்பின்றது மாறாமல் மொழிபெயர்க்கப் பெற்றிருக்கின்றது. “ஊர் நீராமகனாக உன் உருவத்தை மாற்றிக்கொண்டு, உனக்கும் எனக்கும் தவிரவேறு ஒருவருக்கும் தென்படாமல் வா” —என்பது. பெருஞ்

எழுந்திரு, அன்புடை என இதுயமே, எழுந்திரு! நன்கு துயின்றனை நீ.

மிராண்டா:—(துயில் நீங்குபவளாய்). நின் கதையின் புதுமை என்னில் ஓர் பாரத்தை வைத்தது (4).

ப்ராஸ்பீரோ:—அதனை உதறிவிடு (5). வா. வினய முடன் நமக் கொருபோதும் உத்தரம் வழங்காத எனது அடிமை காலிபனைச் சென்று காண்போம்.

மிராண்டா:—சோக்ருதற்கு யான் சயவாதவோர் தூர்த் தன் ஐய, அது.

ப்ராஸ்பீரோ:—ஆயினும், தற்காலம், அவன் நமக்கு இன்றியமையாதவன். நமக்குக் கன வாகித்திரு கின்றான், விற்றுகொணர்கின்றான், இன்னும் நம க்கு உதவவல்ல காரியங்கள் செய்கின்றான் (6). ஏனடா ஏ! அடிமை! காலிபன்! ஏ மண்ணே, ஏ! சொல்லடா (7).

காலிபன்:—(உள்ளிருந்தே). வேண்டிய விற்றுகொடுக்கின்றது உள்ளே (8).

ப்ராஸ்பீரோ:—வாவுடா வெளியே, சொல்கின்றேன். வேறு வேலை இருக்கின்றதுதனக்கு. வாவுடா, ஏ ஆமையே! (9). வந்தாயா.

[நீரமகன்போல் எரியல் வருகின்றான்]

அழகிய தோற்றமே! என் விசித்திர எரியல், நின் காதடன் இதனைக் கேள் (10).

ஏரியல்:—தலைவ, அவ்வாறே செய்கின்றேன்.

[எரியல் போகின்றான்]

ப்ராஸ்பீரோ:—நின் துஷ்டத்தாயின்மீது பேய்தானே கூடிப் பெற்ற ஏ, விடமுடைய அடிமையே, வா வெளியே (11).

[காலிபன் வருகின்றான்]

காலிபன்:—நீமைமிகு சுகநிலிவிருந்து அண்டக்காக்கை ஆற்றினால் என்னுடைய தாயானவன் நிரட்டியெடுத்த கொடுமைவாய்ந்த பனியேபோன்ற பனி உங்கள் இருவர்மீதும் பொழியட்டும் (12). மேல் காற்று உங்கள்மீது அடித்து உடல் முழுவதும் கொப்புளிக்கொள்ளச் செய்யட்டும்.

ப்ராஸ்பீரோ:—இதற்காக (13). திரிர்வாயு, நின் மூச்சினை அடைக்கும்; பக்கச் சூலைகள், இன்றிரவு கொள்வாய் நீ, நிச்சயம். இரவின் பரப்பில், எல் வாய் பயிற்சிகளையும் உன்மீது செய்யுமாறு முன் ளம்பன்றிகள் வெளித்தோன்றும் (14). தேன் கூண்டு போன்று அடர்ந்தியாய் நீ துளைக்கப்படுவாய். ஒவ்வொரு குந்தும், அரணைச் செய்ததேனீ யின் கொட்டினைவிடக் கலிக்கும்படி செய்வேன் (15).

காலிபன்:—நான் என்உணவினைக் கொள்ளவேண்டும் (16). என்னிடத்திலிருந்து நீ கவர்ந்துகொண்ட இந்தத் தீவானது, என் தாயானவன் லைக்கொ ருக்கலிலால், என்னுடையது (17). முதலில் நீ இங்கு வந்தபோது என்னைத் தட்டிக்கொடுத்தாய், பெரிதும் பாராட்டினும்புறம் பிழிந்த பாணகங்கள் கொடுப்பதும், பகலிலும் இரவிலும் எரிகின்ற பொய் வெளிக்கும் சிறியதற்கும் எப்படியும் பெயர் றிவதென்று எனக்குக் கற்பித்தாய் (18). அப் பொழுது நான் உன்பால் அன்புவைத்திருந்தேன்; இந்தத் தீவின் தன்மைகளையெல்லாம் காணுன் றுக் காட்டினேன்—தண்ணீரூற்றுக்கள், உவர்

நீரமகன்—கடல் ஆறு முதலிய இடங்களில் வாழும் தேவதை.

(4) கதையின் புதுமையிலும் ப்ராஸ்பீரோவின் மக் திரத்தால் தான் துக்கங்கொண்டான் என்பதை மிராண்டா அறியான்.

பாரத்தை வைத்தவாவது—கண் இமைகள் பாரத்தா க்கமட்டாமல் மூடுவதுபோல் மயக்கங்கொள்ளாதல்.

(5) தூக்கக் கலக்கமாகிய அப்பாரத்தை அகற்றி விடு—என்பது பொருள்.

(6) விற்றுகொண்டுகொணர்ந்து தீரட்டிக்கொடு த்து, இன்னும் இதுபோலச் சில வேலைகள் நமக்கு அவன் செய்வதால், துஷ்டமாயினும் அவனை காம் அகற்றிவிடாமல் வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகின்றது— என்பது பொருள்.

(7) குகையிற்குள் இருக்கும் காலிபனைப் ப்ராஸ்பீரோ கூப்பிடுகின்றான். சொல்லடா—எங்கிருக்கின்றாய் சொல்,—என்பது பொருள்.

(8) விற்றுகொண்டுகொண்டு வருதற்குத் தன்னை அனுப்புவதற்கு ப்ராஸ்பீரோ கூப்பிடுவதாக நினைத்த காலிபன், இருக்கின்ற விற்றுகொடுதலைமனக்கூறி வெளி ளர மறுக்கின்றான்.

(9) ஆமை—ஆமையைப்போல் மக்த நலையுடைய வனே—என்பது பொருள்.

(10) எரியல் காதில் ஏதோ இரகசியமாகக் கூறி அனு ப்புகின்றான்.

(11) உன் தாய், பேயோடு கூடிப் பெற்றுக்கொண்ட பின்னையே நீ—என்று ப்ராஸ்பீரோ காலிபனை வைக்கின்றான்.

(12) சூனியம் வைப்பவர்கள், அதற்காக, சதப்புநில வங்களிலிருந்து அண்டக்காக்கை இறந்தால் பனிமீர் திரட்டிக்கொணர்ந்து அதனை, தாம் கெடுக்க நினைப்பவரீ மீது தெளிப்பார்களாம்—அத்தகைய பனி இப்பொழுது உங்களீது பொழிந்து நீங்கள் நாசமடையக் கடவீர்— என்று காலிபன் வைக்கின்றான்.

(13) இத்தற்காக—இவ்வாறு எங்களை நீ வைவதற்குத் தண்டனையாக.

(14) முள்ளம் பன்றிகளை ஏவி உன்மீது இரவுமுழு வதும் புரன் செய்கின்றேன் பார்—என்பது பொருள்.

(15) வினயமுடன் ஒருபோதும் உத்தரம் வழங்காத காலிபனை ப்ராஸ்பீரோ தண்டிக்கும் விதங்கள் இவை. திரிர்வாயு சோயாலும் பக்கச்சூலை மூச்சடைப்பாலும், முள்ளம்பன்றிகளின் குத்தலாலும், காணுன்னை இவ்விர வெல்லாம் வருத்தும்படி செய்வேன் என்பதை நீ நிச்சயமாக நினைத்துக்கொள்—என்பது பொருள்.

(16) இது என் சாப்பாட்டுவோ, என் போகின்றேன்—என்பது கருத்து.

(17) என்னுடைய தாயாகிய லைக்கொராக்விற்றுகொடுக்கின்ற இந்தத் தீவானது அவருக்குப்பின் எனக்கே உரிமையாகவேண்டும், அதனை நீ என்னிடமிரு த்து கவர்ந்துகொள்வாய்.

(18) சூனியம் சந்திரன் முதலியவைகளின் பெயரைப் ப்ராஸ்பீரோ காலிபனுக்குக் கற்பித்தான்.

(19) உன்னிடம் அன்புகொண்டு இத்தீவின் தன்மை களை எல்லாம் யான் காட்டிவிட்டபடியால் நான் நாசமடைய வேண்டியது தக்கதே—என்பது பொருள்.

ரீர்க் குழிகள், மலட்டு இடங்கள், செழிப்புடை நிலங்கள்! அவ்வாறு செய்த யான் கெட்டழிக (19)—தேரைகள் வண்டிகள் தரிஞ்சில்கள், வைக்கொராக்விண் மந்திரமெல்லாம், உண்ணப்பற்றிக் கொள்ளடும் (20)! முன்னே எனக்கே மன்னகை விரந்தநானே உனக்கு இப்பொழுதிருக்குக் குடிசைள்ளாம் (21). இத்தீவின் மற்ற விடங்களை எல்லாம் கைப்பற்றி, என்னை இவ்வலியை கற்பாறையில் பன்றியென அடைத்துவைத்திருக்கின்றாய் (22).

(20) தரிஞ்சில்கள்—வெளவால், மற்றவர்களைப் பற்றிக் கொள்ளும்படி, மந்திரித்து எவப்படுபவை, தேரை, வெளவால், வண்டு முதலியவை.

(21) முன்னே, இத்தீவு எனக்கே உரியதாக இருக்கிறது. எனக்கு நானே அரசனாக இருக்கேன். இப்பொழுது இந்தத் தீவிற்கு நீ அரசனாகிவிட்டாய். உனக்குக்கும் குடிமக்கள் யாவரோ எனில், காண் ஒருவனே—என்பது பொருள்.

(22) தீவு முழுவதும் கவர்ந்துகொண்ட என்னை இக்கற்பாறையிலா அடைத்து வைப்பது—என்று எசகின்றான்.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

திருவாய்மொழி

4-ம் பத்து 9-ம் தசகம்

[267-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

6-ம் பாசரம்.

மறுக்கிவல் வலைப்படுத்திக்
 குமைத்திட்டுக் கொன்றுண்ப
 ரம்பொருளை யறிந்தோரா
 ரிவையென்ன புலகியற்கை
 வெறித்தளவ முடியானே
 வினையேனை புனக்கடிமை
 யறக்கொண்டா யினியென்பு
 ரமுதேகூயருளாயே.

குறிப்பு:—இப்பாசரத்தில் ஆழ்வார் உலக விபரீதங்களையும் மனிதரது கெட்ட நடத்தைகளையும் முற்றுமுணர்ந்தவர்போல் அவர்களது பாவச்செயல்களை விவரித்து இன்னுதாராகின்றார்.

உரை:—மறுக்கி - பயம் - உண்டாக்கி, வல் - விலக வழியில்லாமல், வலைப்படுத்தி - தங்கள் துர்ப்போதனைக்கு இணங்கும்படி, பூர்ணமாய் வசமாக்கிக்கொண்டு, குமைத்திட்டு-அல்லலப்படுத்திப் பொருளை அபகரித்துக்கொண்டு, கொன்றுண்பர்-அவர்களது உயிர்களையும் வாங்கித் தங்கள் வயிறு வளர்ப்பர் இவ்வுலகத்தில் உள்ள சிறிசிலர். அற்ப்பொருளை - தர்மமான மார்க்கத்தை, அறிந்து - சான்றிரந்தால் தெரிந்து, ஓராள் - ஞாபகத்தில் வைத்து அதன் வழியே நடவார். லேற! வெறித்தளவ முடியானே - வாசனை யுடைய துன்பமரலையை யணியும் மஹானே, உனக்கடிமை அறக்கொண்டாய் - உன் கிறந்திலே நான் பூர்ணமாய்த் தரவிய் கைக்கரியத்தில் ஸ்திரப்பிரஞ்ஞனும் கின்ற வேறு விஷய நுகிரில்லாமல் உனக்கு அடிமையாகும்படி கொண்டாய், ஆர் அமுதே-எத்தனை அறுபவீத்தானும் திருப்பதியடையக்கூடாத அயிர்த்தமே, இனி - இனிமேலும், கூவியருளாயே - இதற்குமேலும் உனக்கு ஆளாக கூவிக்கொள்ளாயோ!

7-ம் பாசரம்.

ஆயியில் வலகத்து நிற்பனவும் திரிவனவும்
 நீயேமற் றொருபொருளு மின்றி நீ கின்றமைபா
 னையேமும் பிறப்பிறப்புப் பினையியென்ற நிலை
 [பொய்யியல்
 கீயேகொள் ளடியேனைக் கொடுவலகக் காட்டேலே.

விசேஷ அலநாரிகை:—இந்த உலகத்தில் உள்ள ஸ்தாவர ஜங்கம வஸ்துக்கள் எல்லாவற்றிலும் பகவான் அந்தர்பாயியும் வியாபித்து நடத்துகிறொன்ற தத்துவ உணர்ச்சியுள்ள பிவேகிகள், உள்நபடியே பகவானுக்கு எல்லாம் சொந்தமென்றும், அவன் சுகமே அவ்வஸ்துக்களுக்குப் பொருளும் பயனுமென்றும் தேர்ந்து அவன் கிறத்திலே எல்லா விஷயத்திலும் ஈடுபட்டுச் சந்தோஷிக்கக் கடவாராயிருக்கிறார்கள். இங்ஙனம் தத்துவ உணர்ச்சியுள்ளவர்கள் இவ்வுலகத்தில் இல்லை. ஆனால் இப்போது உலக நடவடிக்கைதான் என்னவாய் இருப்பதென்று ஆராய்ந்தால், ஜனங்கள் பிறப்புத் துன்பத்தையும் இறப்புத் துன்பத்தையும் வியாதிதையும் அறுபவீத்துத் தவிக்கிறார்களே தவிர வெறொன்றும் தென்படவில்லை. இப் பொல்லா வர்த்தமான உலகத்தை நான் காணமாட்டுவே னல்லேன். இனி இவ்வுலகவிரும்பும் என்னை வாங்கியருளவேண்டும். உலகத்தாரியல்பு இல்லாத என்னைக் கூவியருளவேணும் என்கிறார். உன் கலவையே சுகம் என்றும், உன் பிரிவே துக்கம் என்றும் இருக்கும் எனக்கு இந்தக் கொடுமையான உலக வழக்கத்தைக் காட்டா தருளவேண்டீமென்கிறார். இப்பாசரத்துக்குப் பொழிப்புரையும் இதுவே யாயிற்று.

8-ம் பாசரம்.

காட்டி கர்ந்தமிழு
 நிலநீதி விசம்புகா
 வீட்டி வைத்தமைத்த
 விமையோர்வாழ் தனிமுட்டை
 கோட்டையினைக் கழித்தெனையுள்
 கொழுந்தோதி யுயர்த்தாக்
 கூட்டிய திருவடி
 னெஞ்ஞான்று கூட்டுதியே.

உரை:—காட்டி - பூர்வ பிரளயம் முடிந்தவுடன் உண்டான சிருஷ்டியில் வெளியில் பிரகாசிப்பிடுத்து, கர்த்து-அடுத்த பிரளயத்தில் மறைத்து, நீ உயிரும் நீ (பகவானே விசித்துக் கூறிப்படி) வெளிப்படுத்தும், நிலம் நீதி விசம்பு கால்-பிரதிவி அப்பு தேய ஆசாம் வரடி, ஈட்டி நீ வைத்த - இப்பஞ்சுத்தங்களாக நீதொகுத்த, இமையோர் வாழ் - கண்கொட்

டாத தேவதைகள் வாழ்கின்ற, தனி - நிகரற்ற, முட்டை - கோழிமுட்டை வடிவம் போன்ற அண்டபித்தியாகிய, கோட்டையினை -வாயில் எங்கிருப்பது என்ற தெரியாத கோட்டையினை, கழித்த-தானடி வெகுணரம்விட்டு, உன் கொழுஞ்சோதி உயர்த்து - நெருங்கிய தேஜோமயமான ஆகாசத்திலே, என்னை - அடியேனை, கூட்டரிய-ஸ்வயதர் திரந்தால் எவரும் அடையக்கூடாத, திருவடிகள் - வைகுண்டத்தில் நீயாயிருக்கும் பாம்பத்தில் உன் திருவடிகளில், எஞ்ஞான்று கூட்டுதியே - எந்தக்கால்த்தில் கூட்டப் போகிறாயோ? கர்வஅளவு தெரிந்திருந்தால் ஆற்றிப் பொறுத்திருக்கலாம் என்று திருவுள்ளம்.

குறிப்பு I:—முதலில் இதினாள் வேதாந்த தத்துவம் ஒன்று உணரற்பாலது. வைஷ்ணவர்கள் சாந்தோக்கிய உபநிஷத்து விதிப்பதை ஒத்து “எவனை நசன் வரிக்கின்றானே அவனே மோகந மடைந்து அவனின் திவ்யிய வைகுண்டத்துக்கு ஏகி அவனுக்குப் பணியிடை செய்வா”னென்று நிர்நந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இதனால் தபஸு வேண்டாமென்று கூறினதாகவாவது ஞானயோகம் பக்தி யோகம் பிரபத்தி யோகம் வேண்டாமென்றுவது நினைத்தல் கூடாது. மோகநமடைய முக்கியக் காரணம் பகவானது திருவருளே. Salvation is only by Divine grace and is not the result of good deeds done or of our strivings and earnest endeavours.

II. ஆழ்வார் இங்கு வர்ணித்திருக்கும் பிரம்மாண்ட அமைப்பு. (Conception of the universe)

நவீன வான சாத்திரத்தை ஒத்திருப்பது வியக்கத்தக்கது. பிரம்மாண்டம் ஒரு கோழிமுட்டை வடிவமாய் இருப்பதென்றும், அதற்கு ஊர்த்த முகத்தில் ஓர் இடைவழியொன்று போன்று மிகவும் சிறியதாயிருப்பதாகவும் திருவுள்ளப்படுகிறது. அந்தஸ்தலம் தான் திருவேணை நகத்திரத்துக்கு மேலே காணப்படுகின்ற கிறு நகத்திரத் தொகுதிகளான Milky wayக்கு அப்பாலிருப்பதாக மஹா பாரதம் கூறுகின்றது. இதுவும் தானடி மேல் அப்பிராக்ரிகரமான நம்மனைத்துக்கு எட்டாத பூத சூக்தமக்களாலமைக்கப்பட்ட வைகுண்டம் இருப்பதாகச்சிந்தார்தம். இவ்விடம் ஏனுகிறவர்களே துக்கத்தைக் கடந்த நாடு (வைகுண்டம்) ஏறுகிறார்களென்று நினைத்தார்தம். இந்த வைகுண்டத்துக்கு எப்போது அடியேனைக் கூவிக்கொள்வாயென்று ஆழ்வார் பகவானே விரிவுகிறார். இதைப்பற்றி விவரமாய் நவீன வான சாஸ்திர ஆராய்ச்சியுடன் யாம் காலநிலயம் 8-வது வால்பூயம் 66-ம் பக்கத்தில் விசாரித்துள்ளோம். அங்கு வானசாஸ்திர நவீன ஐரோப்பியரின் ஆராய்ச்சியுடன் ஒத்துப்பார்த்து விவரமாய் எழுதியுள்ளோம். அவைகளை அங்குக் கண்டு கொள்ளலாம்.

III. கொழுஞ்சோதி - ஜோதிமயமான மண்டலம் Stellar nebulae that surrounds the universe. இதைப்பற்றியும் கலாநிலயம் 2-வது வால்பூயம் 66-ம் பக்கத்தில் விசாரித்திருக்கிறோம். திருவாய்மொழி மூன்றாம் பத்தி 10-ம் தசகம் 5-ம் பாட்டின் உரைமீறும் இதைப்பற்றி விவரமாய் ஆராய்ச்சியுடன் கட்டுரை எழுதியுள்ளோம். அங்குக் கண்டு கொள்க.

ஆழ்வேத வித்வான் B. V. பண்டிட் அவர்களின்

டானிக்குகள் :	தைவங்கள் :
பாதாமி லேகியம் ரூ. 3-0-0	சக்தைதி 6 அவுன்ஸ் ரூ. 1-0-0
ரதிவல்லப லேகியம் 2-0-0	அமிர்தாமலக " 0-12-0
மஹா திராசுநாதி லேகியம் 2-0-0	பிருங்காமலக " 0-12-0
குழந்தைகளுக்கு	ஸ்திரீகளுக்கு
ஸ்ரீகர கஸ்தூரி மாத்திரை 0-4-0	ஸுதக டானிக் 2-0-0
பால் சஞ்சிவினி 0-4-0	கர்ப்பாசய டானிக் 2-0-0
பால் ஸுதா (டானிக்) 1-0-0	பர்பலவ லேகியம் 1-8-0

நட்சென்குபேஸ்பாட்

சாடாரணம்-யாக்கேட் (நச்சுந்தர் சேய்முள்ளை) I.D.L 61, மேடிக்கேட்ட-டம்பி

கமார் 300 போலீசுகள் எமர்ஜென்ட். I.D.L சீயாவனபாரசு. இறந்த டானிக் சக்தைதிபரஸ் - நட்சென்கு. இவரோக். கலாநிலயம் கலாநிலயம் கலாநிலயம் கலாநிலயம்

[பஸ்பங்கள் வைத்தியர்களுக்கு மட்டும்.] [அட்வான்ஸுடன் ஆர்டர் செய்யவும்.]

அறிக்கை:—கலாநிலயத்தில் மதிப்புரை வரைவதற்குப் புத்தகம் அனுப்புபவார் ரூ. 10 கூட்டணம் செலுத்த வேண்டும். அப்பொழுதே புத்தகத்தின் குணங்களையும் குற்றங்களையும் ஆய்ந்து எழுதுவோம். இல்லையெல் புத்தகத்தின் வரவுவாங்கிரம் குறிக்கப்படும்.

கலாநிலயம் 1930-வது வருடம் 3-வது வால்யூம்.

தலையங்கள்:—அபிராமம வேண்டப்படும் 4. சுயநலச் சோதனை 8. விஷயத்திற்கேற்ற விளம்பரம். முயலுக்கு முயல்வேண்டாம். விளம்பரமில்ல வெட்கக்கேடு. கல்லாக்களே கல்லவர்கள் 3. நாணத்தால் கைநாசி திறம். வாலின் லீனம். பெருமையின் பெருமை...முதலிய கட்டுரைகள் ஐரம்முது. உலகியலோடு வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை விளக்குவன.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) அயோத்தியா காண்டம் முதலிரண்டு படலங்களின் விளக்க ஆராய்ச்சி அரசியலுக்குரிய அறங்களில் திருவள்ளுவர் வேத விபாசர் முதலானோர்க்கும் கம்பருக்கும் உள்ள வேறுபாடு 25-கட்டுரைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஸ்ரீமாத் சோமசுந்தர பாரதியார் வரைந்துள்ள, 4 தசரதன் குறையும் கைகேசி நிறையும் உள்ளும் தூவிற்கூறிய பொருளும் முடிவும் கம்பருடைய கருத்திற் கொள்வாதன வென்று 25-கட்டுரைகளில் வாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

குறு நொதுகை:—(K. இராமந்ரம் ஐயர், B. A. B. L.) புத்தகமாய் இப்பொழுது கிடைக்காத இச்சுக்கநூற் செய்யுள் நானூறும் விளக்கமான உரைபுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் அறுபத்துநான்கு கலைகளை யறிந்து கையாண்ட பெருமை விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

இலஞ்சிப்பாவை:—(T. S. நடராஜபிள்ளை, B. A. B. L.) Sir Walter Scott என்பவர் ஆங்கிலத்தில் பாடிய Lady of the Lake என்னும் காவியத்தைத் தழுவி எழுதிய கதை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம் M. A., B. L.) ஆங்கிலமுறையைத் தழுவி, நடத்தை, உணவு நரட்டம், அழுக்க, சிறிப்பு, தன்னெடுப்பு, தன்னெடுக்கம், புணர்ச்சி, இணை விழைச்சி, வினையாடலி முதலியவைகளின் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ்ப் பாடம்:—சில்லிபரதம் கிருஷ்ணன் தூதுச் சருக்கரமும், அஷ்டப்பிரபந்தமும் போதியுடனும், புணரிலக்கணம் முழுவுதும் தெற்றென விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

நம்மாழ்வார் வையவம்:—(K. இராஜகோபாலா சாரியார், B. A. B. L.) விளக்கமான ஆராய்ச்சியுடன், 2-ம் பத்து 6-ம் தசகம் வரையினும்.

இவைகளைத் தவிர, ஆங்கிலத்திழிந்து மொழிபெயர்த்த கட்டுரைகளும், ஆச்சரிய சூடாமணி என்னும் வடமொழி நாடக மொழிபெயர்ப்பும், சிலப்பதிகாரக் கானல்வரியை அழகுற விளக்கிய 'மாநதவி மாதகம்' என்னும் கட்டுரைகளும், தனிப்பாடல்களும், அண்டபூரண ஹாஸ்யப் பாடல்களும், நாயன்மார் சரித்திர உண்மைபோன்ற பல கட்டுரைகளும் நிறைந்துள்ளன.

1931-வது வருடம் 4-வது வால்யூம்.

தலையங்கள்:—அசமே புறம், வாழ்வாக்கு வாழ்பவர் 10. உண்மையில் உழல்வார் திறம் 5. மெய்ம்மையை அலரச்சி செய்யலாமோ 4. அருமைவினா மருமை 4. மறப்பது முறுதியாமே. நள்ளர் நகை 4. முதலிய கட்டுரைகள் 50.

கம்பராமாயணம்:—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) கைகேசி சூழ்வினைப் படலம் முதல் அயோத்தியாகாண்டம் இறுதியாக 50 கட்டுரைகளில் ஆராயப்பெற்றிருக்கின்றது.

சூளாமணி:—(K. இராமந்ரம் ஐயர், B. A.) இதுகாறும் உரை பெழுதப்பெற்று இந்நூல், உரைபுடன் பதிப்பிக்க ஆரம்பமாகி இவ்வாண்டில் ஐந்துறு செய்யுள் வந்துள்ளன.

யாப்பிலக்கணம்:—உறுப்பியலும், செய்யுளியலில் பாக்களின் இலக்கணமும்.

அப்பர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் 64 கலைகளைக் கையாண்ட பெருமை விரிவாக வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆண்டாளர்:—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) ஆண்டாளர் பிறப்பு, இளமை, கவித்திறம், அனுபவம், பெளவணம், மதம், சித்தார்த்தம், முத்தியைவைகளின் உண்மை.

மானத சாத்திரம்:—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம், M. A. B. L.) புலன்களின் அமைப்பும், உணர்வு முதலியவைகளின் தத்துவமும் விளக்கப்பெற்றன.

பிலாரோ நாடகம்:—ஆங்கிலப்புவலர் R. B. Sheridan எழுதிய நாடக மொழிபெயர்ப்பு. நவராத்திரி நாடகம்:—(K. N. சந்திரசேன், B. A. Hons) ஓர் ஸ்ரீன நாடகம்.

சிதம்பரத்தேவர் சரிதம்:—(Dr. V. S. அருணாசலம் பிள்ளை) முத்தியில் மணம் வைத்து உலகத்தில் விவாகரிப்பார் பெருமையை உட்கொண்டவோர் காவல்.

கனவியற் காரிகை:—(S. வைபாபுரிபிள்ளை, B. A. B. L.) இதுகாறும் அச்சேருத நூல். அகப்பொரு ளிலக்கணத்தின் சிறப்பை விளக்கவல்லது.

கந்தபூராணமும் சங்க நூல்களும்:—(பண்டிதர், திம்ம்பா ஐயர்) கந்தபூராணத்தைச் சங்கநூல்களோடு ஒப்புநோக்கி ஆராயும் கட்டுரைகள்.

இவை தவிர, மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், தமிழிரட்டையர், முதலிய கட்டுரைகள் பல. ஒவ்வொரு வால்யூமிற்கும் வினா வருமாறு:—**பைண்ட் செய்யாதது ரூ. 7 8 0**

கால்கோ கிஸ்ட் பைண்ட் ரூ. 8 8 0 ஆப்டெனத் கிஸ்ட் பைண்ட் ரூ. **9 0 0**

இவ்விலையில் தபால் அல்லது இரயில் சார்பு அடக்கவிலை, இத்தியலில் உள்ளவர்கள் இரயில்வே பார்ஸல் சூலமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். To Pay போட்டு அனுப்புவோம். ஏழுபட்டென்களுக்கு மேல் இரயில்வே கட்டணம் ஆகாது. பர்மா, ஹிஸ்கோ இவ்விரண்டு இடங்களுக்கும் ரயில் அனுப்புமுடியாத கையால் விஷயத்தில் தபால் பார்ஸல் சார்பு ரூ. 2-4-0 சேர்த்தனுப்பவேண்டும். மலேயே, தென்னிந்தியப் பிரிக்கா முதலிய கால்களில் இரயில் தபால் சார்புக்கு ரூ. 3. சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைகளை வி. பி. யில் அனுப்ப இயலாது. முன்பணம் அனுப்பி எழுதல் வேண்டும்.

எமது புதிய பிரசுரங்கள்

சோலியத் குஷியா.

இது பண்டிதர் ஜீவஹரிவால் அவர்கள் எழுதிய ஆங்கில நூலின் தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு. ஏழை, பணக்காரன், ஆள்பவன், ஆள்படுபவன், ஆண் பெண் என்னும் ஏற்றத்தாழ் வில்லாதபடி, குடிவாழ்க்கை குஷியரீதியில் அமைக்கப்பெற்றனதெனக் கூறப்படும் தற்கால குஷியத்திற்கிராமும் இது. விலை ரூ. 1-4-0. தபால் செலவு வேறு.

இராட்டுர் வீரன் துர்க்காதால்.

வங்காளக் கவி பாபு துவிஜேந்திரவால் எழுதிய நாடகத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு. இராஜபுத்திரர் வீரத்தையும், அவர்களது இராஜ விசுவாசத்தையும் இக் நாடகம் புலனாக்குகின்றது. விலை ரூ. 1-4-0. தபால் செலவு வேறு.

சுப்பிரமணிய பாரதியார்.

தமிழ் நாட்டின் தேசியக் கவி என்று கொண்டாடப்பெறும் ஸ்ரீமான் பாரதியாரின் நூல் ஆராய்ச்சியாகும் இது. விலை ரூ. 1-0-0. தபால் செலவு வேறு.

கிடைக்கும்படி:—

பாரதி புத்தகாலயம்,
உத்தமபாளையம், மதுரை ஜில்லா.

திரு அருட்பா

பி. எ., எம். எஸ்., அட்வொகேட்,
ஆ. பாலசுப்ரமணியன் பிள்ளை பதிப்பு

ஒன்றே

சுவாமிகள் கை எழுத்தைக்கொண்டு அச்சிட்டது! ஆகையால், பிழை முதலிய விபரீதங்கள் இல்லாததும் நான விஷயங்கள் எல்லாம் கொண்டதும் இப்பதிப்பே!!

ஏற்ற பெற்றி பாசுபாடு செய்யப்பட்டு, அரிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்களோடு விளக்கும் இப்பதிப்பின் பகுதிகள் அடக்க விலையில் கிடைக்கும்!!!

6-வது தனிப் பார்சுப் பகுதி (பல மத சந்தோசத்திரங்கள்-தபால் செலவோடு 6 அணு அணுப்பதல் வேண்டும்.)

ANCIENT JAFFNA

Mudaliar C. Rasanayagam C. C. S.
An authentic history of Jaffna based on archeological, Epigraphic and Linguistic researches.

Rs. 5 8 0 Postage extra.

KALANILAYAM
Vellala Street, Purasawalkam, Madras.

சென்னைத் தமிழ் லெக்ஸிகன் பதிப்பாளியர் திருவாளர் S. வையாபுரிப் பிள்ளையார்களால்

பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்கள்

தமிழகராசி ஆதார நூற்றொகுதி

நாம தீப நிகண்டு.

நிகண்டுகளின் வரலாறு, ஆசிரியரது காலம், நூலின் சுயங்கள், முதலியன அடங்கிய நெத்த முன்னுரை கொண்டது. பொருட் பொருள்களை விளக்கக் கூறும் செவ்விய உரைபாடமுள்ளது. நூலின்சுண் வத்தின் பொருட்பெயர்களின்சுண்னத்தையும் முற்ற வுணர்ந்தும் அணுபந்தம் பெற்றது. சுமார் 12000 சொற்கள் கொண்ட சிற்றகராசியாக உதவுத் தகையது.

விலை ரூபா 2-0-0

அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு.

நெத்த ஒரு சொற்பல் பொருள் நிகண்டு. நிகண்டு களின் வரலாற்றினை விளக்கும் விரிந்த முன்னுரை யுடன் கூடியது. சொல்லின் பொருள்களை யெளிதாக்கச் செய்துகொள்ளுதற்குப் பலபொருளொரு சொல் வகராதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபா 1-4-0

கம்பராமாயணம்—உயுத்தகாண்டம்.

முதல் மூன்று படலங்கள்: பல எட்டுப் பிரதிகளை ஒப்புசோக்கித் திருத்தியது; பாடபேதங்களைத்துக் கொடுக்கப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-6-0

திருக் குறள்

மூலமும் சொந்தநிற் பகராசியும் விஷய ஒப்புத்தொழும் (வா. மார்க்க சகாயம் சேட்டியார் பதிப்பு)

நிறந்தகமான இப்பதிப்பில் அட்டவணைக்கு மாத்திரம் 300 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருக் குறளைப் படித்து ஆராய விரும்புபவர்க்கு இவ்வட்டவணை மிகவும் உபயோகமானதாகும். ஒப்புத்தொழுகளைச் சேர்த்துப் பதிப்பாளியார் அளித்தது மானுக்குக்குக்குப் பெரிதும் பயன்தரும். இப்பதிப்பின் அருமை பயிற்று பார்த்தாலன்றிச் சொல்லிக்காட்டுவது சலப மன்று. விலை அணு 0-12-0

களவியற் காரிகை.

ஒரு நெத்த அகப்பொரு விளக்கணதும்; முதன் முறை இப்போதுதான் அச்சில் வெளிவந்தது. கிடைத்தற்கரிய பல அரிய நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற மேற்கோள்களை யுடையது; பல அணுபந்தங்களையுடையது. தமிழாராய்ச்சியாளர்க்குப் பெரிதும் பயன்படுவது. க்ரெளன் அளவில் 170 பக்கம் கொண்டது. சொற்பப் பிரதிகளே யுள்ளது. விலை ரூபா 3-0-0

ஊற்போருட் குறிப்பு.

1. இறையனார் களவியலுரை; 2. குறத்தொகை; 3. திருக்கோவையார்; 4. கற்றிணை; 5. கனவழி காந்தபது; 6. தேவாரம்; 7. வீரசோழியம்; 8. காலாயிர திவ்யப் பிரபந்தம் முதலிய எட்டு நூல்களின் பொருட் குறிப்பு அடங்கியது. தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆரேய் தலைமைப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் கு. இராமையங்கரவர்க்கால் தொகுக்கப்பட்டது. மெய்யளவியல் 175-பக்கங்கள் உடையது. இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கும் சரித்திர ஆராய்ச்சிக்கும் மிகஇன்றியமையாதது. சொற்பப் பிரதிகளே யுள்ளது. விலை ரூபா 10-0-0

இராஜசுந்தரம்.

ஒரு கவிச்சகம். இனிய எளிய கடைமீல் எழுதப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-8-0

தினகராமாலை பெண்ணும்-தினகர வெண்பா

திருக்குறளின் அதிகாரத்திற்கு கொரு வெண்பாவாக 138 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. இது ஒரு பண்டை நூல். இதைப் பதிப்பித்தவர் ஸ்ரீமான் S. வையாபுரி ிள்ளை, B.A., B.L., விலை அணு 0-6-0

கலாநிலயம் ஆபீஸ், வேளாளர் தெரு, புரசை, சென்னை.

வ ர் த் த ம ன் ம்

பிரமசீயத்திற்கு வரி:—ஜூனோஸ்ஸெலியா நாட்டில் ஒவ்வொருவரும் முப்பது வயதிற்குள் கலியாணம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவ்வயதிற்குள் மணந்த கொள்ளாதவரிடமிருந்து அந்நாட்டு அரசாங்கத்தார் பிரமசீய வரி என்ற நோர் வரி வசூல் செய்கின்றனராம். நாட்டின் மனிதபலம் வலிவடையச் செய்யும்பொருட்டு அரசாங்கத்தார் இம்முறையைக் கையாள்கின்றனர் என்று தெரிகின்றது.

***

ஆரம்பக் கல்வி:—சென்றவாரம், சென்னைக் கல்வி இலாகா மந்திரியின் தலைவரின்மீதும், ஆரம்பக் கல்வி என்னும் விஷயமாய், அரசாங்க டிரெயினிங் கல்லூரித் தலைவர் மில்லர் சாம்பியன் என்பவர் ஒரு உபநாயகம் செய்தார். அப்பொழுது அவர் கூறிய தாவது:—

“இந்தியாவில் சரியான முறையில் ஆரம்பக் கல்வியளிக்கப்படவில்லை. எங்கும் பள்ளிக்கூடங்களை நிறைவிடாத நடத்தலும் மாத்திரம் போதாது. ஆரம்பக் கல்வி முடிந்தவருபவன் உலகவழிவடையவனாக விருக்கவேண்டும். அதாவது பத்திரிகைகளைப்படித்து அதில் சொல்லப்பெற்றிருக்கும் விஷயங்களை அறிந்து கொள்ளச் கூடியவனாக விருக்கவேண்டும். இப்பொழுது சென்னைவா எடுத்துக்கொள்வோம். இங்குள்ள ஆரம்பக் கல்வி உபநாயகியர்களிடம் பெரும் பாலோர்க்குப் பத்திரிகை படித்து அதனால் கூறப் பெற்றுள்ள விஷயத்தை அறிந்துகொள்ளத்தெரியாது. ஆரம்பக்கல்வியை அறிப்பது பத்திரிகையே.

அமெரிக்காவில் ஆரம்பக்கல்வி முறை வெகுதூரம் முன்னேறியுள்ளது. அங்கு ஒருவருடப் பத்திரிகை வெளியீடுகளில் கையாடப்படும் ஆரம்ப பதங்களை யெல்லாம் ஒன்று சேர்த்துப் புத்தகமாக ஆக்கியுள்ளார்கள். ஆரம்பப் பாடசாலையை முடித்து வெளி வருபவருக்கு அப்பதங்களை எல்லாம் நன்குதெரியும். எனவே அங்கு ஆரம்பக்கல்வியுடையவனுக்கு உலக விஷயமும் தன்னுடைய அரசியல் விஷயமும் நன்கு தெரியும். அத்தகையதோர் சிறுவர் இங்கும் கையாடப்பெற்றவன்மீடும். அதாவது சுதேசபாஷைப் பத்திரிகைகளைப் படிக்கவும், அவகைகளிள்ளுள்ள விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளவும் ஆரம்பப்பாடசாலைகள் பிள்ளைகளுக்குப் போதிக்கவேண்டும். கல்வி வல்லவர் சிலரைக் கொண்டு பத்திரிகைகளில் உள்ள பதங்களைச் சேகரித்து அப்பதங்களின் பரிபதி மானவர்களுக்கு ஏற்படுமாறு செய்தல் வேண்டும். இந்தியாவில் பெரும் அரசியல் மாறுதல்கள் ஏற்படப்போகும்இத்திறவாயில் மக்கள் தீவிரமாகப் பொறுப்பை ஏற்படுத்த முடிய நிலையை எய்தவேண்டாவா. இந்தநிலையில் கல்வி குறிக்கா இவ்வழியில் முயன்று இந்தியாவையும் மற்ற மேலாடுகளைப்போல் முன்னேறச் செய்ய வேண்டாவா?”

இன்னப்படி உணக்கமொடு உணந்து வைத்த சாம்பியன் அவர்கள் மேலூற்றிறன் சன்னியாசிகள் கருவியிலை. கொலையும, களவும், அகமைதியின்மையும், புருஷன்களும் மனைவிகளும் போலும்புயும், உற்றுர் பெற்றாறிடம் பகையும், வேலையில்வாழமையும் தற்கொலையும் முடிவெனின், அவ்வழி இந்தியாவையும் உலக வேண்டுவது அவசியந்தரவே எனது எமக்கு விளக்கவில்லை.

***

வான சாஸ்திரம்:—சரவாடா சிறையிலிருக்கும் காந்தியடிகள் இப்பொழுது வானசாஸ்திரம் படித்து வருகின்றாராம். அவரது உபயோகத்திற்காக இரண்டு

தூதிரக்டிக் கண்ணாடிகள் சிறையில் அழைக்கப்பெற்றுள்ளனவாம். ஒரு நண்பரிடத்தில் காந்தியடிகள் வானசாஸ்திரத்தைப்பற்றிக் கூறியதாவது:—

“வான சாஸ்திரம் மிகச் சிறந்த சாஸ்திரம். அதை ஒவ்வொருவரும் படிக்கவேண்டும். நான் இம்முறை சிறைவந்ததிலிருந்து வானசாஸ்திரம் படித்து வருகின்றேன். இச்சாத்திரம் என்னைக் கவர்ந்துவிட்டது. கிடைக்கின்றதென்பதை இச்சாஸ்திரத்தைக் கற்பதிலேயே செலவிடுகின்றேன். ஈசுவரனுடைய சர்வக்ருத்துவத்தையும் சிருஷ்டியின் பெருமையையும் இச்சாத்திரம் நன்குவிளக்குகின்றது. இரவில் நகரத்தின்கண் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, திறந்தவெளியில் படுத்திக்கொண்டு தூய்மைநிறைந்த ஆசாசத்தை நோக்கினால், எத்தகைய சிறு மனமும் குவிர்த்து சாந்தியடையும். ஈசுவரனுடைய வல்லமையும், விளக்கவாரும். அப்பொழுது, உள்தும்புறமும் ஒன்று ஒருவன் ஆனந்த பரவசம் அடையாமல் தீராது. ஈசுவரனும், அவனது சிருஷ்டியும் ஆச்சரியம். ஆச்சரியம்.”

***

28 லட்சம்:—அரசியல் அமைப்பாலும் செவ்வளவத்தாலும் சிறந்தான் இங்கிலாந்தில், சென்ற மார்ச்சு மாதம் 20 தேதியன்று முடியும் ஒருமாதத்தில், 22 1/2 லட்சம் ஆணும், 4 1/2 லட்சம் பெண்களும் ஒரு லட்சம் சிறுவர்களும் வேலையற்றவர்களாகக் கஷ்டப்படுகின்றனர் என்று வேரோகபகாரிப் பத்திரிகை கூறுகின்றது.

***

வியூயின் வலிமை:—அநந்தபாரம் ஜில்லாவில் அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருக்கும் ஸ்ரீமான் ரங்கராஜ் என்பவர் சோதித்ததின் மூலமாக, தமது குந்தமகனுக்கு மார்ச்சு மாதம் 23 தேதி தியொரு மூட்டம் மிருக்கின்ற தென்று உணர்ந்து, அவனை அக்கண்டத்திலிருந்து தப்பிவிடும்பொருட்டு, அவனை ஓர் அறையில் வைத்துப் பூட்டி, தமது மனைவியினிடம் சாஹியைக் கொடுத்து வேலைக்குச் சென்றாராம். அவனது தோழர்கள் அன்று எப்படியோ அறையச் சாலியைக் கைப்பற்றி அவன் வெளியில் விடுவாராம். அழைத்துச் சென்றாராம். அவ்வூழில் உள்ள நதிக்கரையில் அவர்கள் வீறையாட அவன் அதனால் விழுந்து இறந்து போகின்றான்.

***

இராமாயண சிந்தாமலை:—இதன் பித்தப்படங்கள் ஒவ்வொன்றும் 14 அங்குல நீளம் 9 அங்குல அகல முள்ளாகா கித்தப்பெய்தி அச்சிடப்பெற்று புத்தகமாய்ப் பதிண்டுசெய்யப்பெற்றனது. இதன் விழுந்து 2 வேண்டி பெவர் M. S. சர்மா அண்டு சன்ஸ், ஆட்டப்பள்ளி வூள், சீது பெரிய தெரு, திருவல்லிக்கேணி சென்னை என்னும்விலாசத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இராமாயணத்தின் கதையை விளக்கும் 10 படங்கள் காணப்படுகின்றன. எமக்கு அனுப்பப்பெற்ற புத்தகத்தில் முதற்படம், வஞ்சனை மாறுதலுச் சிதைவிற்கும்புத்தல், பின் அவ்வஞ்சமனை இராமன் எய்தல், இலக்குவன் சிதையின் செற்க்குள் இராமனைத் தேடிச் செல்லல் இராமனுள் சர்வாசியா கருநல், ஜடாபுவதை, சிதை அசோகவனத்தில் சிறையிருத்தல், சேதுபந்தனம், இராமஇராவைய புத்தம், சிதையின் சேதுபந்த ஆகிய இப்படங்கள் அழகாக வரையப்பெற்றிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு படத்தையும் விளக்குமாறு ஜில்லா ஜூனியர் K. S. இராமலலாமார் சாஸ்திரியார் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் சிறுவர்க்கரியக்களை மிக அழகானமுதி அமைத்திருக்கின்றார். இப்படங்களை எல்லோரும் கண்ணி அனுபவிக்கல் அவசியமாக்கும்.

— கம்பராமாயணம் —

பதவுரை விரிவுரை விளக்கம் இலக்கணக் குறிப்பு
முதலியவைகளுடன்

வை. மு. சுடகோப ராமாநஜாசாரியார்

சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்

வை. மு. கோபால கிருஷ்ணமாசாரியார்.

ஆதீயவர்களால் பதிப்பிக்கப் பெற்றவை.

பால காண்டம்	...	...	...	...	ரூ.	5	0	0
அயோத்தியா காண்டம்	...	...	...	...	„	5	0	0
ஆரணிய காண்டம்	...	...	...	...	„	4	0	0
கிட்சிந்தா காண்டம்	...	...	...	...	„	4	8	0
சந்திர காண்டம்	...	...	...	...	„	5	0	0
புத்த காண்டம்—2 பாகம்	...	...	...	...	„	10	0	0

தபால், அல்லது இரயில் பார்வலு கட்டணங்கள் வேறு. வேண்டுவோர், தாம் வேண்டும் புத்தகங்களுக்குரிய விலையில் பாதியாவது முன்பணம் அனுப்பி ஆர்டர் செய்யவேண்டும். மற்றதை வி. பி. மூலம் பெற்றுக்கொள்வோம்.

மானேஜர்:— கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசை, சென்னை.

தேகபலம், ரூபகச்சுத்தி, உற்சாகம், ஊக்கம், சக சம்பத்து இவைகளைக் கொடுப்பதில் எங்கள் பிரசித்திபெற்ற

ஆதங்க நிக்ரஹ மாத்ரைகர் பலவிரூத்தி ஊனவுதங்களுக்கெல்லாம் முன்னணியில் நிற்கின்றன. இலட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் (சென்ற 53 வருஷங்களாக) உபயோகித்து குணமென்னும் பாக்கியத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். நீங்களும் ஒரு டப்பியை உபயோகித்துக் குணத்தை அறியுங்கள்.

32 மாத்திரைகளடங்கிய டப்பி 1-க்கு ரூ. 1 0 0
5 டப்பிகள் ரூ. 4 0 0

இலும்! ஆரோக்கிய கிரந்தம் இலும்!

ஆதங்க நிக்ரஹ ஊனவுதலையம்,
26, பிராட்வே, மதராஸ்.

இமூழ்த்தந்தாதி:—அகத்திய ஊனவர் அருளிச் செய்த இவ் வாறெழுத்தந்தாதி முருகக் கடவுளை முழுமுதற் கடவுளாக உபாசனை செய்வதற்குரியதாய்ஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தின் வைபவத்தைத் தன்னுள் அடக்கியுடென்ற சுருத்தப்படுகின்ற 100 செய்யுட்களைக் கொண்டன. இது டாக்டர் V. S. அருணாசலம் பின்னையர்களின் உதவியோடு பதிப்புக்கப் பெற்றது. விலை அனா 12. தபால். செஷவு வேறு.

பெருநூல் திருமொழி:—(குலசேகராழ்வார் திருவாய் மலர்ந்தது) துரிமான் 4. ப. இரத்தின சீமா பதி நாயகர் அவர்கள் இயற்றிய பதவுரை, இலக்கணக் குறிப்பு சரித்திர ஆராய்ச்சி முதலியவைகளுடன் சேர்த்தது. காலாயிரப் பிரகட்தம் பயில் விரும்புடையோர்க்கு இது மிகுந்த உதவி தரும். விலை:—சலிகோ 1-4-0, சாதா 1-0-0. தபால் செஷவு வேறு.

கலாநிலயம்
வேளாளர் தெரு, புரசைபாக்கம், சென்னை.

NATIONAL INSURANCE COMPANY, LIMITED.
Head Office:
NATIONAL INSURANCE BUILDING,
7, Council House Street, Calcutta.

New Business Completed During 1932 ... Rs. 1,55,66,720
Out of a business of ... Rs. 1,96,70,000

received in proposals for the policyholder from an investment point of view.

Life Assurance is security for the policyholder and after him for his wife and children.

Claims paid over Rs. 1,00,000
Total Assets exceed Rs. 1,90,00,000

For Terms & Conditions apply to:—
T. ANANTACHARI,
Branch Secretary,
113, Armenian Street,
Madras. OR R. G. DAS & Co.,
Managers.

FIRE & ACCIDENT RISKS covered by NATIONAL FIRE AND GENERAL INSURANCE COMPANY Ltd., NATIONAL INSURANCE BUILDING, 7, Council House Street, Calcutta.

For Terms & Conditions apply to:—
T. ANANTACHARI,
Branch Secretary,
113, Armenian Street,
Madras. OR R. G. DAS & Co.,
Managers.